

Sân Huấn Luyện Diên Ái Lục

Contents

Sân Huấn Luyện Diên Ái Lục	1
1. Chương 1: Ở Phòng Thay Quần Áo Câu Dẫn Giáo Luyện	1
2. Chương 2: Ở Phòng Thay Quần Áo Bị Giáo Luyện Thao Khóc	4
3. Chương 3: Tình Cảm Không Muốn Người Biết	8
4. Chương 4: Tình Cảm Trước Tiên Để Chỗ Cho Em	11
5. Chương 5: Chỗ Ngồi Riêng Trang Trí Gây Mất Xa	13
6. Chương 6: Ở Trên Xe Bị Côn Thịt Giã Đâm Khóc	17
7. Chương 7: Vợt Bóng Đét Mông	22
8. Chương 8: Ngậm Cầu Long Đánh Cầu Long	25
9. Chương 9: Chai Nước Thể Thao Chứa Bôi Trơn	28
10. Chương 10: Cắm Côn Thịt Tập Gập Bụng	32
11. Chương 11: Ghen Và Tôi Yêu Em	36
12. Chương 12: Trên Phi Cơ Khẩu Giao	39

Sân Huấn Luyện Diên Ái Lục

Giới thiệu

Thể loại: Đam mỹ, hiện đại, H văn, ngọt, phúc hắc công x damdang đáng yêu thụ, HE. Edit + Design bìa: MOTình trạng

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/san-huan-luyen-dien-ai-luc>

1. Chương 1: Ở Phòng Thay Quần Áo Câu Dẫn Giáo Luyện

Trên sườn núi vùng ngoại thành hẻo lánh, lẻ loi tọa lạc một tòa sân huấn luyện cầu lông khép kín bằng tường. Đêm hè, ve kêu vang, sắc trời dần tối, kiến trúc cô đơn cơ hồ muốn hòa vào cảnh vật an tĩnh tối tăm.

Sau sân lúc này mọi người đã sớm không còn một ai, mặc kệ là vận động viên, huấn luyện viên, hay là nhóm hậu cần công tác, đều đã tan tằm trở về nhà. Vốn phải hẳn là im ắng, trong phòng thay quần áo không có một bóng người, giờ phút này đèn được sáng trưng khác thường.

Một nam sinh thoát nhìn mười tám mười chín tuổi đứng ở tủ đựng đồ, hảo hảo mặc áo trên, quần vận động lại cúi xuống giữa đùi, mà bên trong thể nhưng quần lót cũng không mặc. Thịt hành phần hồng cùng mông thịt trắng nõn tùy tiện lỏa lồ. Cậu đỡ vách tường, hướng một nam nhân khác cao lớn phía sau nâng lên thủy nộn đỉnh kiêu mông, dong đưa vận vẹo, thân thể như đứng không vững.

“Cảnh giáo luyện.....”

Thanh âm Minh Lăng mềm mềm mại mại ý đồ câu dẫn nam nhân. Cậu hướng phía sau sờ soạng cầm tay phải nam nhân, đem nó hướng hông thịt chính mình hơi run rẩy kéo lên.

Đại chưởng ẩm áp phủ lên làn da kiều nhuận, thậm chí năm đầu ngón tay còn lâm vào mềm thịt đàn hồi mười phần. Toàn thân Minh Lăng tức khắc một trận rùng mình, không tự chủ rụt rụt tiểu huyết phía sau.

Xúc cảm chân thật lại làm nam nhân phía sau chợt thu hồi tay. Nam nhân nửa thân thể đều đặt trên tủ, hấn nỗ lực trốn to hai mắt, cảm giác trong ngực giữa bụng vì say nóng rực mà thiêu đốt.

Một tia lý trí cuối cùng làm nam nhân vươn cánh tay dài, chặt chẽ bắt được cổ áo Minh Lăng, khiến cậu xoay người lại đối mặt chính mình. Nam nhân thở hổn hển nói:

“Minh Lăng, tôi uống nhiều quá, em đừng nháo, tôi nhịn không được.”

Không nghĩ, cổ áo Minh Lăng thế nhưng đã bị kéo ra, toàn bộ ngực đều lộ ở dưới mắt hấn. Cảnh Tuyên Văn cũng không biết, Minh Lăng hôm nay cố ý mặc một cái áo cổ rộng, chất liệu mềm mại đến cực, lòi kéo là có thể thấy hai viên thịt tao lãng kia.

Đầu vú Minh Lăng lớn lên so với nam sinh lớn hơn không ít, phì nộn nộn mà kiều ở trên ngực trắng bóng, thực sự câu nhân.

“Em.....?”

Cảnh Tuyên Văn nắm chặt vải áo thành nắm tay, hấn loáng thoáng cảm giác được có chút không đúng, nhưng men say vẫn đục trong đầu cái gì cũng nghĩ không rõ ràng.

Minh Lăng hít một hơi, thoáng nhón mũi chân, đánh bạo để sát vào Cảnh Tuyên Văn, vươn đầu lưỡi ở bên môi hấn liếm một chút:

“Nếu nhịn không được, vậy không cần nhịn, tới thượng em đi..... Huấn luyện viên.....”

“Cậu còn biết tôi là huấn luyện viên của cậu!”

Đầu lưỡi khiêu khích lướt qua làn da mẫn cảm, Cảnh Tuyên Văn đột nhiên buông tay ra, che lại khóe miệng chính mình ẩm ướt lạnh lạnh, trừng lớn mắt nhìn nam sinh quấy rối tình dục chính mình.

“Đương nhiên, anh là người em thích nhất..... Huấn luyện viên.....!”

Minh Lăng bắt khuất đưa tay hướng đứng quần Cảnh Tuyên Văn, một bên cách quần xoa nắn cự long đã có xu thế ngẩng đầu, một bên không sợ chết nói, “Cảnh giáo luyện, hung hăng thao em đi —— ngô!”

Một câu cậu còn chưa nói, đã bị Cảnh Tuyên Văn đỉnh ở phía sau lưng, trở tay đẩy.

Phòng thay quần áo so với phòng tập thể thao còn nhỏ hẹp hơn nhiều, cách hai gian bất quá chỉ một mét, ở giữa bày đồ vật, chỉ có cái ghế dài cao như đầu gối. Minh Lăng bị lực mạnh đánh vào quỳ rạp xuống trước ghế dài, đầu gối đụng vào mặt ghế, cứng mà phát đau.

“Cậu như thế nào..... Tao như vậy!”

Cảnh Tuyên Văn nghiêng răng nghiêng lợi nói, tức giận đánh vào mông Minh Lăng. Làm một vận động viên cầu lông, hình dạng mông Minh Lăng đẹp đến không thể chê, thịt cơ mông phân bố thích đáng, xúc cảm càng là tuyệt hảo.

Cảnh Tuyên Văn một đánh đi xuống, thịt non dán vào lòng bàn tay chấn động, làm đầu óc hần nháy mắt nóng lên. “Ba ba”, tay năm tay mười, nhắm ngay hai cánh mông thịt liền không hề tiết tấu mà đánh lên.

“A a.....! Nha..... Đau quá a a ân.....”

Minh Lăng kêu ra tiếng, cậu không nghĩ tới Cảnh Tuyên Văn thế nhưng đánh đến hung ác như vậy, xuống tay một chút cũng không lưu tình, trên da thịt trơn bóng chỉ chốc lát liền lộ ra dấu vết sưng đỏ.

“Đau là được rồi! Còn tuổi nhỏ không học cái gì tốt, cứ nhiên muốn bị tôi thượng?”

“Bang! Bạch bạch! Ba! Ba!”

Thanh thúy tiếng đánh thịt quanh quần trong phòng thay quần áo, ngẫu nhiên hỗn loạn một hai tiếng Minh Lăng nức nở.

“Không cần đụng nha a a a..... Mông, mông muốn hồng ân.....”

Minh Lăng đầy mặt nước mắt cầu xin, âm cuối mềm như bông mà đánh run. Cậu bị Cảnh Tuyên Văn bóp eo vô pháp chạy thoát, chỉ có thể bốn phương tám hướng lay động mông, mông thịt trều động phát run, muốn tránh né đại chương tập kích

“Nhẹ một chút.....”

“Nói! Tao như vậy, là từ ai học được?”

“Em không có học, a nha..... Chỉ là, a..... Ô ô ân.....”

Nước mắt ứa khuất trào ra khóe mắt, lưng lay thịt khô chịu đựng đau đớn, rồi cuộc chống đỡ không được bất cứ thứ gì, còn có chút tràn ra cảm giác đau đớn, khuếch tán tới tứ chi, chảy tới đầu ngón tay.

Minh Lăng không thể không nắm chặt cửa tủ trước người, mười khớp xương đều dùng sức trở nên trắng bệch.

“Chỉ là cái gì?”

Tay Cảnh Tuyên Văn dừng lại, để sát vào bên tai Minh Lăng hỏi.

Mang theo mùi rượu, thở phun nóng hằm hập phun trên cổ Minh Lăng, cậu đau tới nước mắt còn chưa ngừng, liền ngửa đến trực tiếp bật cười. Cậu vừa định rụt cổ, đã bị Cảnh giáo luyện uống say sức lực lớn đến kinh người một phen nâng thẳng đầu.

“Sách, tiểu nam sinh. Chịu không nổi khiêu khích như vậy, còn muốn câu dẫn tôi?”

Cảnh Tuyên Văn một bên đánh giá, một bên đem chóp mũi đỉnh lên, chống cổ Minh Lăng áp tới áp lui.

“A.....”

Minh Lăng xao động khó nhin mà rên rỉ một tiếng. Vì cái gì..... Cảnh giáo luyện uống say, cũng có thể chuẩn xác mà bắt lấy điểm mẫn cảm của cậu.....

Côn thịt đã sớm cao cao mà đứng lên, cảm còn nồng nhiệt nóng rất chưa tan đi, lại không phải là dày vò. Nhục huyết chôn ở rãnh nồng cũng trở nên lại mềm lại ướt, dầm mĩ mà lặng lẽ co rút lại.

- _____

Giáo luyện = huấn luyện viên, moe sẽ thay phiên dùng~~

2. Chương 2: Ở Phòng Thay Quần Áo Bị Giáo Luyện Thao Khốc

Trên móng thịt trắng nõn hiện vài đạo chuồng ẩn đỏ tươi, đáng thương hề hề, hình ảnh lực đánh vào mười phần, giống một que diêm hanh khô quẹt đến Cảnh Văn Tuyên chìm trong nhục dục. Hắn nheo lại mắt, hai tay bất ổn cời quần xuống, lấy ra đại căn cứng rắn.

Minh Lăng khấn trường lại mang theo một chút kỳ vọng chuyển mắt, quan sát phản ứng Cảnh Tuyên Văn. Sắc mặt Cảnh giáo luyện dưới tác dụng của cồn có vẻ hồng nhuận lại bóng loáng, phụ trợ ngũ quan soái khí đến càng thêm anh tuấn. Minh Lăng nhìn không chớp mắt khuôn mặt tuấn tú kia, hô hấp lại dồn dập lên, tiểu huyết vô pháp tự giữ mà co chặt, huyết thịt mềm mại càng thêm cơ khát, khi nhẹ khi nặng qua lại tự giảo động.

Không chỉ có lớn lên đẹp như vậy, ngay cả côn thịt đều lại thô lại dài, nhan sắc ô tím, khẳng định có thể đem chính mình thao thoải mái đến muốn chết muốn sống.....

“Suy nghĩ cái gì?”

Cảnh Tuyên Văn không khách khí đánh gãy cậu, đỡ côn thịt lớn ở trên mông Minh Lăng vết thương chồng chất vô vô.

“Ngày thường thật đúng là nhìn không ra a..... Minh Lăng em thế nhưng tao như vậy. Xem ra nếu tôi không đem em thao đến khóc, em sẽ không thỏa mãn đi?”

Quy đầu khắc nghiệt dừng ở làn da sưng đỏ, Minh Lăng đau đến “Tê” một tiếng, thân thể một chút cũng không dám lộn xộn, sợ Cảnh giáo luyện phát hiện chính mình không ngoan, sửa lại chủ ý thao khóc chính mình. Nghe xong lời này, nhục huyết mấp máy càng thêm lợi hại, thậm chí còn kích động mà tràn ra một ít nước sốt dâm loạn.

“Cảnh giáo luyện, không cần chờ!..... Thỉnh hưng hăng, thao em đi!”

Thủy dịch nhỏ giọt chảy qua dũng đạo, đem mỗi một tác mềm thịt đều câu tao không chịu nổi. Minh Lăng không thể không cong eo, đem cái mông nâng đến càng cao, tránh cho dâm dịch chảy ra huyết khẩu mềm xộp dính ướt.

“Tôi vốn dĩ cũng không tính toán chờ!”

Cảnh Tuyên Văn một tay nâng dương vật thô to, một tay khép lại ba ngón, khuếch trương tiểu huyết Minh Lăng liên tục đóng mở.

“Nha a!!..... Ngô ngô, ân a!”

Tiểu nếp uốn đỏ tươi bị ngón tay san bằng, bởi vì Minh Lăng trước đó đã sớm tự làm tốt khuếch trương, đường đi một chút liền chứa ba ngón tay. Cảnh Tuyên Văn hướng vào trong tìm tòi, nhục bích treo dâm thủy cơ khát uốn lên, đem ba ngón tay kín kẽ bao lấy.

“Thế nhưng còn ướt?”

Cảnh Tuyên Văn kinh ngạc, mới lạ mà thối mạnh chất lỏng trên ngón tay, “Nước đều chảy ra, tiểu tao Minh Lăng, em này cũng quá phạm quy đi?”

“Không có ngô..... Ngô a a, phạm quy ân nha.....”

Ngón tay chặt chội chọc thịt non mẫn cảm, thậm chí mạnh mẽ lộng tao điểm nhọt nhọt. Minh Lăng tô mị lăng kêu không ngừng, dùng tiếng nói trong trẻo mềm mại vừa qua khỏi thời kỳ vỡ giọng rên rĩ.

“Cảnh giáo luyện..... A a không cần lộng nơi đó, nha ân.....”

Vách trong bồn rùn đến không được, động tình phân bố ra càng ngày càng nhiều âm dịch. Trọng lượng thân trên Minh Lăng tất cả đều ghé vào tử, lưng tung loét động thịt hành chính mình cương cứng, lỗ chuông nho nhỏ thủy quang một mảnh.

Không bao lâu, tiểu nhục bỗng liền run rẩy nhảy lên hai cái, phun ra một cổ bạch dịch sền sệt.

“Nha —— a a ân..... Bắn, bắn!”

Minh Lăng cong thấp eo, bả vai co rút lại, giữa cao trào chợt xoắn chặt ngón tay trong cơ thể, hung hăng mà hút kẹp.

“Nhanh như vậy, một chút bền lực đều không có.”

Cảnh Tuyên Văn ghét bỏ nói, dùng sức từ nhục đạo co rút rút ra ngón tay ướt đẫm, đem tao thủy bôi lên đại côn thịt mình, coi như là bôi trơn. Hắn đem quy đầu để ở huyết khẩu, sau đó nguyên cây dương vật thô dài đều chậm rãi đỉnh vào.

Côn thịt quá lớn, huyết nhi quá nhỏ, tuy đã làm bôi trơn, cũng có ngón tay khuếch trương, Minh Lăng vẫn cứng đờ toàn thân. Đường đi chật hẹp gian nan hàm chứa quy đầu, cơ hồ không thể chịu được.

Đại quy đầu chậm rãi cọ qua vách thịt yếu ớt, cảm giác đau sướng cuốn mỗi một dây thần kinh, dẫn tới thân thể Minh Lăng nhẹ nhàng rung mình, trong miệng khổ sở thở dốc:

“Cảnh giáo luyện..... Ân a a, nhanh lên, quá chậm thật là khó chịu ô a.....”

Đại gậy thịt càng đẩy càng sâu, mạnh mẽ ma sát làm Minh Lăng lăng kêu, không lưu tình phá vỡ huyết đạo nhắm chặt, rốt cuộc toàn bộ đỉnh vào, chỉ còn hai viên trứng phình lưu bên ngoài, kẹp giữa hạ thể hai người, kín không kẽ hở dán trên mông thịt Minh Lăng.

“Hảo, nếu em muốn nhanh!”

Cảnh Tuyên Văn hai tay bắt lấy eo Minh Lăng mềm dẻo, bỗng nhiên bắt đầu dùng hết sức thao làm. Gân xanh từ cán bạo lên, căn thịt hoàn toàn không màng vách trong nhiệt tình hút áp, hung ác đấu đá lung tung.

“Ô ô ngô ân..... Chịu không nổi, Cảnh giáo luyện nhẹ, nhẹ một chút.....”

Minh Lăng đứt quăng khấn cầu, bị lực đạo nam nhân đánh sâu vào đến eo mông thẳng về phía trước, đầu gối quỳ phía trước ghé dài đều rách da, tay không thể không nắm chặt tử đồ trước người mới miễn cưỡng có thể ổn định thân thể của mình.

“Nhẹ một chút như thế nào thỏa mãn em?”

Cảnh Tuyên Văn liếm cổ mẫn cảm của Minh Lăng, phân thân vừa nhanh vừa chuẩn hướng tảo điểm thượng chọc phá.

“Tiểu Minh đồng học, thoải mái sao?”

“Thoải mái..... A a a a ân.....”

Minh Lăng khòe mắt đỏ lên, nước mắt theo nam nhân đưa đẩy không ngừng tràn ra, liên tục ngâm kêu:

“Thật thoải mái, ân a, muốn, muốn theo không kịp, chậm, ngô.....”

Cảnh Tuyên Văn trừng phạt mà cắn một ngụm thịt cổ bên miệng:

“Nga? Kia vừa rồi là ai, kêu tôi thao nhanh lên!?”

“Là..... Ô, là em a a.....”

Minh Lăng run rẩy trả lời, thịt hành vừa mới mới bắn qua một lần lại chống bụng nhảy đánh, tiểu huyết lại một lần vô pháp khống chế mà rụt lên, mông dán hông nam nhân một trận loạn run, hiển nhiên lại sắp cao trào.

Cảnh Tuyên Văn thấy Minh Lăng đã bị buộc tới cực hạn, một phen kéo xuống cột tóc màu xanh lục trên đầu hắn, tóc mái nhỏ vụn lập tức theo trán trơn bóng trượt xuống, ngăn trở anh đỉnh lông mày của hắn.

Hắn đem cột tóc quấn vài vòng, không có hảo ý cột vào tiểu nhục bồng Minh Lăng ngẩng cao, yêu cầu:

“Tiểu tao Minh Lăng..... Hiện tại không được bắn!”

“..... Không! Không cần, giáo luyện..... Ô ô ân chịu không nổi a a.....”

Minh Lăng kêu lớn, quanh quẩn trong cao trào tra tấn làm hai chân cậu nhịn không được di chuyển về phía sau.

“Cầu xin anh, Cảnh giáo luyện.....”

Nhục bích sung huyết phòng lên dùng hết toàn lực phun ra nuốt vào cực đại cơn thịnh. Thân thể Minh Lăng theo Cảnh Tuyên Văn tiến công càng thêm kịch liệt pháp pháp phòng phòng, từng đợt hưng phấn liên tục tập kích cảm quan.

Đâm vào rút ra làm Minh Lăng ách giọng, thẳng đến cậu cảm giác chính mình sắp tắt thở, nam nhân mới giải khai trói buộc thịnh hành, cũng bắn ở nhục huyết của cậu.

Rốt cuộc phát tiết ra, Minh Lăng mới ngừng nước mắt, xuất thần ghé vào ghế dài, ngoan ngoãn phối hợp nam nhân mở ra hai chân, để hắn dùng khăn giấy chà lau hạ thể chính mình.

“Kế hoạch thật lâu đi?”

Cảnh Tuyên Văn đem khăn giấy quăng vào thùng rác, bỗng nhiên nói:

“Mấy ngày trước thời điểm nhìn em huấn luyện nào chỗ nào cũng không thích hợp. Nói đi, vì cái gì muốn làm như vậy?”

3. Chương 3: Tình Cảm Không Muốn Người Biết

Minh Lăng biệt biệt nữ nữ quay đầu đi, nghĩ thầm Cảnh giáo luyện những lời này không khỏi hỏi đến quá không có ý tứ. Làm như vậy, còn có thể có cái gì lý do? Đương nhiên là bởi vì..... Thích anh a!

Minh Lăng từ nhỏ liền bắt đầu học tập đánh cầu lông, vất vả nỗ lực, đến năm mười tám tuổi này, cậu rốt cuộc được như ý nguyện được một cậu lạc bộ lựa chọn, tham gia thi đấu quốc tế.

Lần đầu tiên nhìn thấy Cảnh Tuyên Văn, là một ngày cậu gia nhập đội huấn luyện. Lúc ấy Cảnh Tuyên Văn từ căn phòng nhỏ âm u trong Bích Cầu nghênh ngang đi ra, đem vệt bóng đặt trên vai, cà lơ phát phơ hướng cậu vươn tay phải:

“Cậu hảo, tôi là huấn luyện viên của cậu, Cảnh Tuyên Văn.”

Minh Lăng một bên cúi tay cùng giáo luyện bắt tay, một bên lảng lảng, không chút nào che giấu nhìn

chằm chằm đầu hấn. Cảnh Tuyên Văn ngày thường đều sẽ cột một cái cột tóc vận động, đem tóc mái vướng bận vén lên.

Hôm nay cột vừa lúc là màu hồng phấn, còn mang ánh huỳnh quang, ban đêm đi ở trên đường có thể giúp tỷ lệ tai nạn xe cộ giảm xuống.

Vị tân giáo luyện này phẩm vị cũng thật kém. Minh Lăng âm thầm bĩu môi, ngạo kiều thâm nghĩ.

Vì thế thời điểm hôm sau lại đến tập huấn, Minh Lăng ánh mắt lại không tự chủ được bị hấp dẫn tới trên đầu giáo luyện. Lúc này đây dây cột tóc..... Thế nhưng là màu cầu vồng! Bên trên thêu mấy đủ mọi màu sắc, phía sau dùng tự thể(kiểu chữ thư pháp~) viết:

“Friendship is magic!”

Thật xấu, Minh Lăng trộm mắng thầm, cùng Cảnh Tuyên Văn tập bóng một chút cũng không phối hợp.

Ngày thứ ba, Minh Lăng nhìn Cảnh Tuyên Văn trên đầu tùy tiện hồng lục tương sắc, lại một lần khoe miệng run rẩy. Bên người các đồng đội tựa hồ đã sớm tập thành thói quen, không ai đối này bình luận bất luận cái gì. Rốt cuộc, Minh Lăng nhịn không được chọc chọc cùng eo tiểu nam sinh cùng cậu quen biết:

“Giáo luyện cột tóc..... Các cậu chẳng lẽ không cảm thấy thực xấu sao?”

“A? Có sao?” Tiểu nam sinh chớp chớp mắt, “Cậu nhìn kỹ a, dây cột tóc càng khó xem, phụ trợ giáo luyện đến càng soái sao?”

Chỗ nào có a! Minh Lăng ở trong lòng lớn tiếng phản bác, mà tiềm thức lại đem những lời đồng đội nhớ kỹ.

Từ đó, Minh Lăng bắt tri bắt giác bắt đầu quan sát khuôn mặt Cảnh Tuyên Văn phía dưới cột tóc, đích xác như lời đồng đội, dây cột tóc kỳ kỳ quái quái vận động, thế nhưng thật sự làm ngu quan hấn có vẻ càng có mị lực.

Dần dần, Minh Lăng mỗi ngày đi vào sân huấn luyện, chuyện thứ nhất chính là tìm kiếm màu sắc trên đầu Cảnh Tuyên Văn. Ở sâu trong nội tâm chú ý dần dần càng ngày càng nhiều. Có khi Minh Lăng sẽ nhân lúc người không chú ý, lấy di động ra tự mình chụp giáo luyện.

Đôi khi, trong lúc vô tình, thậm chí còn sẽ ở trước mắt bao người đối với soái mặt Cảnh Tuyên Văn phát ngốc. Đặc biệt là, mỗi khi đến phiên hai người bọn họ ở trong phòng nhỏ đánh cầu với nhau...

Hai người song song vào tư thế, Minh Lăng hướng bên trái trộm liếc mắt một cái, lập tức đã bị góc nghiêng của hấn mê hoặc. Có cột tóc màu đen in củ cải màu trắng chặt chẽ ôm trọn tóc không chỉnh tề, mép tóc đỉnh bị mồ hôi thấm ướt. Mồ hôi sau tai vẫn là không nghe lời, vòng qua dây cột tóc trời buộc, theo góc

cạnh cầm tinh xảo chảy xuống; thân thể thon dài cường tráng, cơ bắp ẩn chứa lực kinh người, tốc độ, còn chịu đựng...

“Tiểu Minh đồng học!”

Minh Lăng phục hồi tinh thần, chỉ thấy một trái cầu màu trắng như đạn bay qua tường, hướng tới cậu hăng hái bay tới. “Đông!” một tiếng, dừng ở trước mặt cậu rớt xuống sàn nhà, nhanh như chớp lăn đến một bên.

“Hảo hảo luyện tập, không được thất thần!”

Cách đó không xa Cảnh Tuyên Văn tay phải giơ vọt bóng, mặt vô biểu tình hướng cậu hô, hiển nhiên là sinh khí(tức giận~).

Cùng ngày sau khi chấm dứt huấn luyện, Cảnh Tuyên Văn ở phòng thay quần áo gọi lại Minh Lăng, hỏi cậu vì sao khi chơi bóng không tập trung chú ý, nếu có tâm sự nhất định phải nhanh chóng tìm bác sĩ tâm lý tán gẫu một chút. Minh Lăng ngữ khí nghiêm túc đáp ứng, tâm nói, tôi chỉ nghĩ muốn anh cùng tôi tán gẫu một chút...

“Vậy là tốt rồi.”

Cảnh Tuyên Văn gật gật đầu, nâng lên tay phải捏o dây cột tóc, đem nó lấy xuống, ném ở vào túi tập thể hình.

Tóc nhảy mắt rơi xuống, Minh Lăng hô hấp cứng lại ——

Nhân loại ngu ngốc!

Cảnh Tuyên Văn rõ ràng cái gì đều không cột, mới là soái khí nhất!

Ngày đó Minh Lăng ngồi trên xe về nhà, theo bản năng đùa nghịch di động, nghịch đến album tràn đầy ảnh chụp lên giáo luyện, cậu mới hậu tri hậu giác ý thức được, chính mình đã đối Cảnh giáo luyện lâu ngày sinh tình.

Yêu thâm là tốt đẹp, nhưng lại là mang theo chua xót. Cho dù mỗi ngày Minh Lăng nhìn đến giáo luyện sẽ thực vui vẻ, nhưng chỉ cần phát hiện Cảnh Tuyên Văn đối chính mình có bất mãn, tâm tình liền sẽ xuống dốc không phanh.

Lúc Cảnh Tuyên Văn cùng đồng đội khác nhiều lời mấy câu, liền lập tức bắt đầu lo lắng hẳn có thể hay không thích người khác hơn mình; ngay cả thời điểm Cảnh Tuyên Văn đang mắng người khác, đều sẽ có chút khó chịu, bọn họ được giáo luyện quan tâm...

- ———
Nổi khổ tương tư ai thấu a!

4. Chương 4: Tình Cảm Trước Tiên Để Chỗ Cho Em

Không lâu trước đây, Minh Lăng phát hiện giáo luyện cùng một vị đồng đội quan hệ càng ngày càng gần.

Đồng đội tên Liễu Nhất, tuổi nhỏ nhất toàn bộ Bích Cầu, đầu không cao, làn da trắng nõn vô cùng mịn màng, thân thể cũng là tinh tế mềm mại, cho nên mọi người ngày thường đều sẽ nhiều chiều cố ý một chút. Cũng nguyên nhân chính là như thế, Cảnh Tuyên Văn bắt đầu giúp đỡ Liễu Nhất mang cơm trưa, thời điểm xách túi cầu lông, Minh Lăng cũng không để ý.

Nhưng có một ngày, sau khi huấn luyện, Minh Lăng thể nhưng nhìn thấy Cảnh Tuyên Văn ngồi trên xe Liễu Nhất!

Chỉ thấy Liễu Nhất dừng xe ở cửa, ấn hạ cửa sổ, lộ ra gương mặt tươi cười sáng lạn, hướng về phía giáo luyện phát phát tay.

Cảnh Tuyên Văn đi qua ngồi vào ghế phụ, “Phanh” một tiếng đóng cửa xe. Tiếng vang này hoàn toàn kéo ra chuông cảnh báo trong lòng Minh Lăng, “Leng keng leng keng đinh!” Tựa như lão hồ gầm nhắc nhở, vội vàng lại vang dội, làm người hoảng loạn luống cuống.

Minh Lăng gắt gao nhìn chằm chằm bóng dáng chiếc xe con nhanh như chớp chạy như bay, hung tợn cầm vợt bóng trong tay cắm vào ba lô. Là tôi trước bắt đầu mơ ước giáo luyện, cũng không thể để cho người khác giành trước! (Like một cái~)

Vì thế Minh Lăng liền có một kế hoạch trăm ngàn chỗ hở, sau liên hoan, cấp chính mình sáng tạo một cơ hội cùng huấn luyện viên say rượu một chỗ, dốc hết sức câu dẫn đối phương.

Bất quá Cảnh Tuyên Văn vốn dĩ trong tụ hội uống cũng không nhiều lắm, bắt được tiểu nam sinh thao một lúc, rượu cũng đã hết đến không sai biệt lắm, ánh mắt lúc trước hỗn hỗn độn độn cuối cùng thanh tỉnh.

Hắn lắc lắc đầu còn có chút say, ngẩng đầu lên liền nhìn đến Minh Lăng đầy mặt ửng hồng ngưỡng mặt nằm nơi đó, hai chân vô lực mở lớn, đáp ở hai bên ghế dài, đùi vì dư vị cao trào hơi hơi phát ra run.

Tiểu huyết khẩu đỏ bừng sưng to, theo hô hấp phập phồng, tinh dịch màu trắng sền sệt không thể khống chế chảy ra, hạ thể lầy lội bất kham, mặt ghế cũng ướt một mảng lớn.

Cảnh Tuyên Văn sẵn sóc rút ra khăn giấy tới lau thay cậu. Nhục huyết thê thảm bị người chạm vào, chân

Minh Lăng đột nhiên nảy lên, cẳng chân không thoải mái ở không trung rơi xuống, lại rất nhanh thành thật, ngoan ngoãn để Cảnh Tuyên Văn giúp cậu lau khô.

Thấy tiểu nam sinh hơi thở khôi phục đến không sai biệt lắm, Cảnh Tuyên Văn mới mở miệng hỏi:

“Vì cái gì làm như vậy?”

Sắc mặt nam sinh vì câu hỏi này lại một lần đỏ lên, xoay đầu đi không nhìn hắn, nhấp môi không trả lời.

Phòng thay đồ nhỏ hẹp có vẻ phá lệ an tĩnh, không khí cũng trở nên có chút xấu hổ.

Cảnh Tuyên Văn khẽ thở dài một cái, hắn đương nhiên biết nguyên nhân Minh Lăng dụ hoặc chính mình.

Mỗi ngày đều bị ánh mắt Minh Lăng nhìn nhiệt tình như lửa đốt, Cảnh Tuyên Văn như thế nào sẽ không cảm nhận được? Tiểu nam sinh về điểm tâm tư nửa trong suốt, lão giáo luyện sao có thể nhìn không ra?

Đợi nửa ngày cũng không thấy tiểu nam sinh há miệng nói chuyện, lão giáo luyện tiến lên, làm bộ thiện giải nhân ý (am hiểu lòng người~) sờ sờ đầu cậu:

“Không quan hệ, chuyện này chúng ta ngày mai lại thảo luận, không cần gấp.”

Nói xong, lão giáo luyện đem cột tóc rút bên cạnh tiểu nam sinh nhặt lên, ném vào trong bao tập thể hình, kéo lên khóa kéo, làm ra bộ dáng liền phải rời đi.

Không biết khi nào, tiểu nam sinh đã đem mặt xoay trở về, che lại đỉnh đầu vừa bị xoa qua, ánh mắt trốn tránh không dám phóng tới trên người lão giáo luyện.

“Cái kia..... Giáo luyện! Anh trước từ từ,” tiểu nam sinh gọi hắn lại, nũng nịu xoa bóp thấp giọng hỏi, “Còn có một việc, tôi muốn cùng anh nói một chút, có thể chứ?”

Lão giáo luyện buông ba lô, nghiêng người ngồi vào ghế dài, tiểu nam sinh xoa hai chân. Hắn sờ sờ ôm eo đối phương tuổi trẻ mềm dẻo, chậm rãi đem người túm lên, làm tầm mắt cậu cùng chính mình song song:

“Àn, em nói.”

“Tôi.....”

Tiểu nam sinh bị lão giáo luyện ôm eo, khẩn trương đến lời nói đều không ra. Đây không phải trường hợp tiểu nam sinh nghĩ đến, rang sáng phòng đồ, địa điểm, thời gian đều không chính xác, nhưng cậu đã cố

không được nhiều như vậy—— Chỉ cần người tâm tâm tâm niệm niệm ở, như vậy đủ rồi. Cậu rất nhanh hạ quyết tâm, nắm chặt nắm tay lớn tiếng nói:

“Cảnh giáo luyện, em thích anh!”

Tuy rằng khí thế thông báo như hồng, thanh âm run rẩy lại lộ rõ bất an của cậu. Giọng nói rơi xuống, Minh Lăng thấp thỏm nhìn biểu tình Cảnh Tuyên Văn bình tĩnh như nước, ý đồ từ bên trong tìm ra một chút kinh ngạc.

“Thật là thiếu kiên nhẫn a, Tiểu Minh đồng học.”

Cảnh Tuyên Văn cười cười, không ngoài ý muốn, ngữ điệu ôn nhu:

“Còn tưởng rằng em có thể nhìn thật lâu.”

Minh Lăng tức khắc trừng lớn mắt.

“Cúp cũng chưa ôm trở về, như thế nào liền cùng tôi thổ lộ?”

“Trước khi thi đấu, cùng tôi yêu đương, nghĩ đều không cần nghĩ.”

Cảnh Tuyên Văn nghiêm khắc nói, nhìn Minh Lăng nháy mắt gục đầu xuống, nghĩ nghĩ lại bổ sung:

“Bất quá tình cảm của tôi, nhưng có thể trước tiên để chỗ cho em.”

5. Chương 5: Chỗ Ngồi Riêng Trang Trí Gậy Mát Xa

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

“Thật sự?”

Đầu héo rũ Minh Lăng lập tức ngẩng lên, song mâu nhảy nhót tiểu hoa, sáng lấp lánh đối Cảnh Tuyên Văn lóe a lóe, vội vàng muốn xác nhận:

“Cảnh giáo luyện, ý của anh là.....?!”

“Em cảm thấy thế nào?”

Cảnh Tuyên Văn hỏi ngược lại, giọng nói mang theo ý cười nhẹ nhàng. Hắn tay phải thăm tiến cổ áo tiểu nam sinh, hăng hái ở ngực cậu nhéo hai cái. Nơi đó bao trùm một tầng cơ ngự chơi mỏng, vân da tinh tế đều đều, xúc cảm hảo nói không nên lời.

Minh Lăng kích động đến trái tim thỉnh thoảng loạn nhảy, ngực nóng hầm hập lại về phía trước tiếp cận, dán

lòng bàn tay Cảnh Tuyên Văn. Hàng năm nắm vọt, trên tay dài ra vết chai ôn hòa lại thô ráp, ma sát làn da cảm giác tựa như một trận điện lưu thật nhỏ đánh qua nhũ thịt, làm tiểu nam sinh phát ra rên rỉ khó ức chế.

Hai đại đầu vú khát vọng bị Cảnh Tuyên Văn nắm, còn phần khởi mà nảy lên, thịt tiêm trên quần vú, đem áo thun mềm mỏng căng ra hai viên tròn tròn nổi lên.

“Giáo luyện..... Sờ sờ em ân..... Xoa tao đầu vú.....”

Minh Lăng cơ khát thỉnh cầu, cánh tay câu trên cổ Cảnh Tuyên Văn, lung tung dong đưa eo nhỏ. Thấy nam nhân không có cự tuyệt, càng thêm mà nâng lên hai chân kẹp lấy thân thể hắn. Đùi trong chặt chẽ dán sát vào hông nam nhân cường tráng rắn chắc.

“Không được, hiện tại quá muộn,” Cảnh Tuyên Văn lại từ áo thun thu hồi tay, đánh gãy Minh Lăng, “Đừng lộn xộn, Tiểu Minh đồng học. Tôi đưa em về nhà.”

Nói, Cảnh Tuyên Văn từ ba lô lấy ra một cái khăn tắm to, màu nâu, lông xù xù, đặt trên hạ thân. Minh Lăng trần trụi Bởi vì tiểu nam sinh một chút cũng không phối hợp, khăn tắm miễn cưỡng mới có thể che khuất mông tròn, cũng ở rãnh mông đánh một cái kết nhỏ nhỏ.

“Không muộn.....” Minh Lăng bất mãn phản đối.

“Thật là gấp gáp Tiểu Minh. Bên ngoài trời đều sắp sáng, lại ở chỗ này làm một lần, vạn nhất đụng người tới sớm huấn luyện làm sao bây giờ?”

Cảnh Tuyên Văn cười lắc lắc đầu, vừa đứng dậy vừa dùng hai tay phân biệt vớt Minh Lăng, không khỏi phân trần ôm cậu lên, nhắc nhở, “Đi rồi, ôm chặt tôi.”

“A!.....”

Trọng tâm Minh Lăng thân thể trầm xuống, sợ tới mức nhanh ôm chặt cánh tay, sợ hãi ra tiếng.

Cảnh Tuyên Văn nâng mông tiểu nam sinh, bình tĩnh ôm cậu đi ra sân huấn luyện. Tiểu nam sinh động dục mở hai đùi ra, dương vật đỉnh ở cơ bụng ấm áp của Cảnh Tuyên Văn. Đỉnh chớp róc rách chảy ra chất nhầy làm ướt quần áo nam nhân. Đấy chậu yếu ớt vừa lúc dán nam nhân thắt lưng kim loại, tại đường đi xóc nảy bị ma sát đến đỏ bừng. Hai luồng mông thịt tròn vo nhện không được từ trên xuống dưới cọ nam nhân không ngừng vụn vụn.

“Thật không ngoan,” Cảnh Tuyên Văn bị cậu không ngừng trêu chọc, đi chưa được mấy bước, đại côn thịt dưới thân cũng hưng phấn cương cứng, nặng nề nói, “Chờ lát nữa phải trừng phạt em.”

“Cảnh giáo luyện..... Ô ô.....”

Quy đầu cứng rắn cách quần chọc đến giữa kẽ mông Minh Lăng, ánh mắt cậu dần dần mê ly, nhục huyết tao ngứa, dâm thủy kích động, hai đùi mềm như bông đều câu không nổi eo giáo luyện, môi khê nhếch, “Mau tới trừng phạt em, nha ân.....”

Bên ngoài gió đêm không nhanh không chậm thổi mạnh, thổi mở khăn tắm lỏng lẻo, phất ở trên mông thịt đầy đặn, làm Minh Lăng càng khó nhịn co rút tiểu huyết, làm cho nộn bích dây dưa xoắn chặt, muốn giảm bớt tình dục muốn ngừng nhưng không được.

Cảnh Tuyên Văn cố ý như tản bộ chậm rãi đi, còn ý xấu dùng cự căn gắng gượng từng cái hướng về phía trước chống nhục huyết, tra tấn đến Minh Lăng khóe mắt ướt át, toàn bộ trọng lượng đều dựa vào trên người Cảnh Tuyên Văn. Chờ bọn họ rút cuộc đi vào gara, đi vào một chiếc xe khoa trương cũ kỹ, Minh Lăng đã sớm mềm mại ngã xuống trong ngực nam nhân, nơi nào còn có sức lực lại đứng lên.

Đó là chiếc Ford Mustang những năm 70 của thế kỷ 20, sơn màu hồng phấn đã đến có chút loang lổ, tuổi tác đã cao nó hiển nhiên đã không thuộc về đường phố hiện đại, nhưng không biết nguyên nhân gì, Cảnh Tuyên Văn vẫn kiên trì dùng nó thay đi bộ.

“Tiểu Minh đồng học, lên xe.”

Cảnh Tuyên Văn đưa ra một bàn tay giúp Minh Lãng mở cửa xe, Minh Lãng trong lòng mơ hồ có chút kích động, gấp không chờ nổi muốn ngồi vào xe Cảnh giáo luyện đi, nháy mắt, lại thấy ghế phụ trống trải.

“Xin lỗi,” Cảnh Tuyên Văn phong khinh vân đạm(mây gió diềm nhiên~), “Mấy ngày trước xe hư, tôi kêu người hủy đi. Ủy khuất em một chút, ngồi dưới đất.”

Nói xong, Cảnh Tuyên Văn cong hạ thân, đem Minh Lãng đặt vào trong xe.

“Từ từ!”

Tay Minh Lãng nắm càng chặt, đầu môi hồng nhuận, hướng nam nhân muốn một cái hôn. Nhưng Cảnh Tuyên Văn lại vô tình cự tuyệt, né tránh tiểu nam sinh dâng môi, hai tay đem khăn tắm mềm mại lột trong xe, sau đó thả Minh Lãng vào.

“Về sau, đây là chỗ ngồi của riêng em, Tiểu Minh đồng học.”

Minh Lãng xếp chân ngồi dưới đất, đầu vừa lúc so đáy kính chắn gió cao một chút, hơi một cú đầu liền thấy được đồ vật đối diện mình. Chỉ thấy từ dưới chân lộ ra một cây bông kim loại, âm lãnh phiếm hàn quang, mà đỉnh —— cứ nhiên một dương vật giả thô trắng màu đen.

Tiểu nam sinh thân thể rụt thành một đoàn, trợn mắt há mồm nhìn chằm chằm khí cụ trước người, thanh âm bất ổn hỏi nam nhân từ bên kia cửa xe đi lên:

“Đây là..... Cái gì?”

“Đạo cụ dùng để trừng phạt em nha.” Cảnh Tuyên Văn nghiêng thân tới, mỉm cười giải thích, “Lúc này không phải nói muốn sao?”

“Tôi không ——”

Minh Lãng há miệng thở dốc, mặt không biết vì xấu hổ hay là tức giận, trướng đến đỏ bừng. Tiểu huyết âm dâng mẫn cảm lại không tự chủ hư không lên, nước sốt giàn giụa tràn ra huyết khẩu, thấm ướt khăn tắm, thịt hành phía trước ngẩng đầu vạch trần ý nghĩ nội tâm cậu lúc này.

“Em nhìn xem, đều như vậy, còn muốn nói không đâu.”

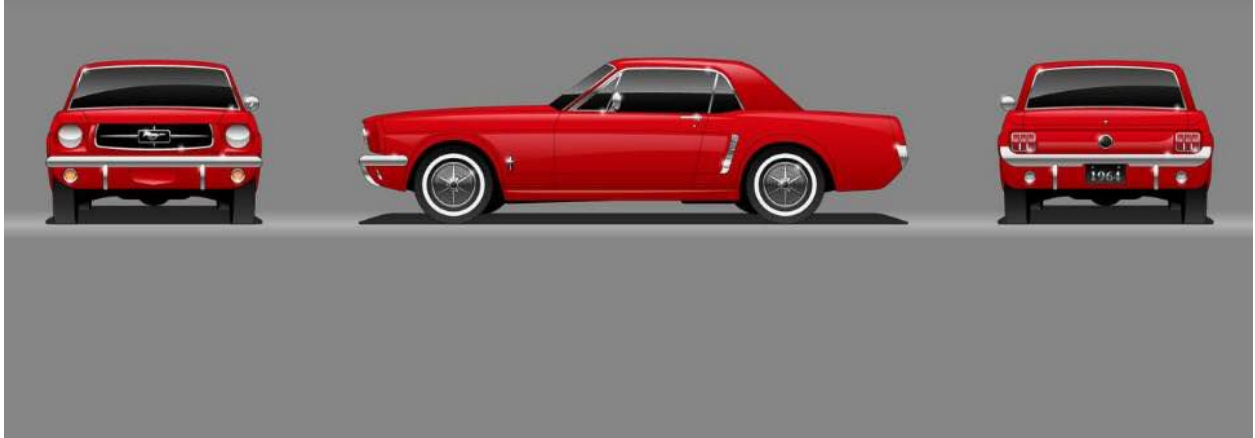
Cảnh Tuyên Văn nhìn thoáng qua cự căn giả thật dài, duỗi tay búng quy đầu tiểu nam sinh giờ lên thật cao.

“Ngoan, chính mình mở mông ra, để nó thay tôi hảo hảo phạt em.”

- —————

Xe Ford Mustang những năm 70 của thế kỷ 20 hay thế hệ 1 được mệnh danh là “Ngựa hoang” ra đời ở Mỹ.

FORD MUSTANG
FIRST GENERATION
[1964½ - 1973]

6. Chương 6: Ở Trên Xe Bị Côn Thệt Giả Đâm Khóc

“Sao có thể dùng nó tới thay thế anh.....”

Minh Lăng hạ thấp giọng nói, bắt màn nhỏ giọng nói thầm, không tình nguyện nâng lên hai chân dài, tách ra khoát lên điều khiển xe.

Cậu dùng sức mở ra đường cong mông tuyệt đẹp, đem giữa kẽ mông tầng tầng lớp lớp nộn huyết bày ra. Cứ như vậy, nơi riêng tư liền không sai nhăm ngay đỉnh nhục bồng kim loại.

Giả bồng màu sắc đen nhánh lại đáng sợ, to lớn, Minh Lăng có chút bất an nuốt nước bọt một cái.

“Chuẩn bị tốt sao?”

Cảnh Tuyên Văn ôn nhu hỏi, vươn tay sờ sờ đầu vai tiểu nam sinh, sau đó liền tìm được máy móc làm cho người ta sợ hãi, ngón cái tìm được chốt mở, qua lại ma sát.

“Ân.....”

Minh Lăng nhẹ nhàng phát ra một tiếng giọng mũi tỏ vẻ khẳng định, mà Cảnh Tuyên Văn cơ hồ là đồng thời lúc cậu lên tiếng, không chút do dự ấn hạ cái nút nhỏ —

Đồ vật bắt đầu “Chi nha” xoay tròn, cự vật giả dữ tợn lập đỉnh vào nhục huyết vô tội.

Minh Lăng ngẩng đầu lên, “A ——” thét chói tai, âm cuối còn không thông thuận phát ra, silicon bồng ngang ngược bắt đầu đâm vào rút ra, ở nộn huyết bí ẩn đấu đá lung tung.

Vách trong bị không lưu tình đảo khai nghiền nát, tao điểm đâm đang bị đỉnh quy đầu từng cái đột kích. Đùi tiểu nam sinh gần không được trườn động, hai luồng mông thịt tràn đầy cũng không ngừng run rẩy, trong cổ họng phát ra rên rỉ vừa đau vừa sướng, phá thành mảnh nhỏ:

“Nha a a a..... Đau quá!..... Quá, quá nhanh..... Ân ân nha.....”

Theo giả côn thịt tàn nhẫn phá vỡ mà vào, đâm thủy nhục huyết thể nhưng phân bố càng ngày càng mãnh liệt, “Phốc phốc” bị cán mang ra huyết khẩu, làm ướt khăn tắm dưới thân đã trở nên hỗn độn.

Đúng lúc này, Cảnh Tuyên Văn ở trên điều khiển tùy ý đùa nghịch. Minh Lăng thể nhưng chuẩn bị không kịp chấn động lên! Tiểu nam sinh đột nhiên cong lưng, eo bụng bồng dựng căng thẳng, răng gắt gao cắn.

Cường độ cơn trụ chấn động lớn kinh người, điên cuồng run run. Dừng đạo kiều nộn bị máy móc thô bạo mà đối đãi, Minh Lăng rốt cuộc hồng mắt khóc kêu giãy giụa.

Nhưng vô luận cậu chống cự như thế nào, máy móc lạnh băng vô tình đều sẽ không thương tiếc cậu, càng sẽ không dừng lại hoặc thả chậm một chút tốc độ.

“Y nha nha nha a!!!”

Khóc âm đột nhiên cất cao, thịt hành trước người Minh Lăng thế nhưng cứ như vậy phun ra một cổ tinh dịch. Sâu thẳm trong nhục đạo như cũ “Ong ong” vang không ngừng, bị bắt đặt tới cao trào làm cậu khó có thể tự chế nghiêng thân kẹp lấy hai chân, giao điệp đè ép lên.

“Cảnh giáo luyện cứu em..... Cứu cứu em ô ô a a a.....”

Minh Lăng mềm mại cầu xin, khó chịu vặn vẹo thân hình, ngón chân cuộn tròn không biết muốn cọ xát nơi nào, đôi tay cũng ở không trung múa máy.

Cảnh Tuyên Văn nghe thấy những lời này, trong lòng vừa động, liền đem cánh tay đặt trước mặt cậu:

“Đừng nóng vội, tôi ở chỗ này đâu.”

“Ô a..... Bắt được..... Ân ân ân a a.....”

Minh Lăng toàn bộ thân thể ngã vào một bên, gắt gao nắm tay Cảnh Tuyên Văn, như người chết đuối rốt cuộc bắt được một cọng rơm cứu mạng. Linh hồn phảng phất lực chấn động của đồ vật giả đánh sâu vào bị đâm thành mảnh nhỏ, khoái cảm giữa sông cuộn biển gầm vô lực mà trôi nổi.

Cảnh Tuyên Văn cảm giác cổ tay mình như bị bóp nát, lại không muốn thu hồi, chỉ là dùng một tay khác gãi gãi cổ Minh Lăng trắng nõn cân xứng —— hẳn biết đó là nơi tiểu nam sinh miễn cảm nhất.

“Ô ân..... Hừ ân ân a.....”

Tiểu nam sinh khóc mang theo hừ âm như tiểu miêu, bả vai trái trái hữu hữu rụt muốn bảo vệ cổ mình.

“Tao không biên giới Tiểu Minh,” Cảnh Tuyên Văn trong lòng giấu giếm mừng thầm thở dài, “Nhìn xem em bộ dáng này.”

“Ân..... Giáo luyện.....”

Minh Lăng thoải mái nức nở, tiểu huyết dần dần lại lần nữa trở nên toan trướng, đỏ bừng chảy dịch đầm đìa.

“Ong ong, ong ong ong.....”

tiếng vang cự bổng giả không giảm, quy đầu chấn động tàn nhẫn thổi qua tao điểm miễn cảm yếu ớt.

Minh Lăng rất nhanh run rẩy mông, thất thần hé miệng lớn tiếng lăng kêu, tiểu dương vật sưng to trào dâng lại bắn một hồi, loãng bạch dịch phun ra, dừng ở trên đài điều khiển, thậm chí bắn lên kính chắn gió.

“Sướng như vậy?”

Cảnh Tuyên Văn nghiêng đầu hỏi, tiểu nam sinh đã buông lỏng cổ tay của hắn, hắn giơ tay liền đem máy móc đóng xuống dưới. Trục bánh đà kéo kẹt kéo kẹt dừng lại chuyển động, một khắc trước còn hung mãnh vô cùng kim loại còn ngoan ngoãn rút trở về, trên thân dính đầy nước sốt Minh Lăng, tí tách tí tách, ở khăn tắm tích ra một đường.

“Àn.....”

Minh Lăng không thể nghe thấy mà trả lời, nhục huyết giữa mông bị cơn thịt giả căng thành một cái động, hiện tại huyết khẩu còn ở trì độn mà khê nhếch. Nhục huyết cao trào còn chưa kết thúc, cảnh tượng dâm loạn rất rõ ràng rơi vào mắt Cảnh Tuyên Văn.

Dùng đạo đồ tươi không tự chủ chốc lát co rút chốc lát phóng thích. Vách trong nóng bỏng đầu tiên là run lên, no đủ mà dán bên nhau, mềm thịt đè ép tương triền. Minh Lăng đã kêu đến giọng nói đều ách, chỉ có thể trừng lớn hai mắt mê ly, thấp thấp thở dốc:

“Hảo..... Thoải mái..... A a a.....”

Rốt cuộc, pháp phòng cao trào bình ổn xuống dưới, Minh Lăng đầu một ngã mất đi ý thức, hai chân vô lực buông xuống.

Cậu mệt đến cả người mệt mỏi, ngủ tỉnh, cảm giác hạ thể cùng quanh thân bị người làm khô dễ chịu, sau đó toàn bộ cảnh tượng liền bắt đầu hiện lên.

Cũng không biết trải qua bao lâu, mê mê hoặc hoặc, Minh Lăng cảm giác nam nhân bên cạnh nhẹ nhàng đẩy đẩy chính mình:

“Về đến nhà, đứng lên đi.”

“Ngô.....” Minh Lăng mở mắt ra, lập tức nhăn lại cái mũi, “Đây là hương vị gì.....”

“Tình dịch em a,” Cảnh Tuyên Văn gõ gõ trán cậu, “Không phải sợ em trúng gió cảm lạnh sao, tôi một đường cũng chưa dám mở cửa sổ.”

Minh Lăng tức khắc bị cảm động tràn ngập. Còn không kịp nói cảm ơn, Cảnh Tuyên Văn liền thay cậu mở dây an toàn, để cậu ra ngoài. Cậu này nhìn đến bên ngoài sắc trời đã tờ mờ sáng, ánh trăng ẩn ở không trung.

Minh Lãng bỗng nhiên nhớ tới, suốt một buổi tối, quan hệ hai người tuy rằng tiến bộ vượt bậc, nhưng cư nhiên không có hôn môi qua! Bất quá còn hảo, Cảnh giáo luyện đưa chính mình tới cửa nhà, hiện tại, vừa lúc là truyền thống nhất, quen thuộc nhất, cũng là hoàn mỹ thời cơ nhất.....

Cảnh Tuyên Văn cũng đi theo xuống xe. Minh Lãng đầy cõi lòng chờ mong nhìn chăm chú, hần giống dĩ vãng mỗi lần giáo luyện cùng học sinh cáo biệt, lễ độ vỗ vỗ vai Minh Lãng, bình đạm từ biệt:

“Tiểu Minh đồng học, tái kiến.”

“Ngày mai gặp, Cảnh giáo luyện.”

Minh Lãng nói, thật cẩn thận che giấu nội tâm mất mát, hướng nhà bước đi.

Cậu ấn hạ chìa khóa điều khiển từ xa trong túi, cổng trước mặt nặng nề hướng một bên chậm rãi mở.

Liên tính không phải hôm nay, một ngày nào đó sẽ hôn..... Minh Lãng một bên an ủi chính mình, một bên cố ý vô tình thả chậm bước chân, cậu vẫn là đang đợi —

“Minh Lãng!”

Liên ở nháy mắt tiểu nam sinh bước vào cửa, thanh âm Cảnh Tuyên Văn từ sau lưng truyền đến.

Minh Lãng cơ hồ là trong phút chốc lùi về, trong lòng kích động như tràn ra từng đóa tươi đẹp. Khóe miệng ngăn không được giơ lên, cậu không thể không dùng sức cắn chặt quai hàm, mới làm chính mình bình tĩnh trở lại, giả vờ xoay người sang chỗ khác:

“Giáo luyện, làm sao vậy?”

Cảnh Tuyên Văn ba bước vượt lại đây, đứng trước mặt Minh Lãng, từng chút tới gần.

Tiểu nam sinh khẩn trương nhìn mặt gần trong gang tấc, mắt khoảng cách hai người không đủ mười centimet, đồng tử lẫn nhau thật sâu vọng tiến từng người.

Mắt Cảnh giáo luyện lại đen lại sáng, Minh Lãng nương ánh sáng mơ hồ, ở bên trong tìm được thân ảnh chính mình.

Đối phương tựa hồ lại đến gần một chút, Minh Lãng thậm chí có thể cảm nhận được hơi thở nam nhân, ấm áp mà nhào tới. Hai cánh môi mềm mại, rốt cuộc dán lên...!

Sau đó Cảnh Tuyên Văn... Ôn nhu nắm tay phải Minh Lăng rũ tại bên người, đặt ở bên môi, thân mật hôn một chút.

Lăng mạn>///<

7. Chương 7: Vọt Bóng Đét Mông

Minh Lăng vỗ về ngực chạy về nhà. Cho dù Cảnh Tuyên Văn chỉ là ở hần mu bàn tay nhẹ nhàng chạm vào một chút, giây lát lướt qua, trong lòng cậu tiểu hoa đại cũng đã ước chừng nổ ra một cả tòa hoa viên, hoa trắng cỏ xanh, cành lá tốt tươi, tràn đầy đều là vui sướng.

Chờ đến vọt vào phòng ngủ, ở trên giường quay cuồng vài vòng, cậu mới dần dần cân nhắc —— giáo luyện trong xe như thế nào sẽ có cái loại đồ vật này?!

Cách ngày áp ứng đi hỏi, mới biết được nguyên lai Cảnh Tuyên Văn mấy ngày hôm trước phát hiện khung ghế phụ xe rời rạc, liền đem xe đưa đến chỗ bằng hữu sửa, dứt khoát thỉnh người giúp hần đem toàn bộ đều hủy đi. Chờ đợi trong khoảng thời gian sửa chữa, đi ra ngoài cũng không có nhiều phiền toái, bởi vì trong đội cầu lông vừa lúc có một vị nam hài tử cùng hần ở tại cùng cái quảng trường, mỗi ngày đi nhờ xe còn rất thuận tiện.

Bởi vì thời điểm sửa xe vừa lúc là đầu tháng tư, bằng hữu vì cùng hần hảo hảo đùa giỡn ngày cá tháng tư, đem giấy mát xa đặt vào trong xe Cảnh Tuyên Văn. Cảnh Tuyên Văn còn không kịp đem nó lấy xuống, khiến cho Minh Lăng hưởng thụ tới rồi.

Lại qua hai tháng, chính là ngày thi đấu cuối cùng quốc tế, Cảnh Tuyên Văn đối các thành viên trong đội yêu cầu càng thêm nghiêm khắc lên. Cường độ huấn luyện một ngày so với một ngày thêm đến nhiều hơn nữa, mọi người đem tinh lực đều đặt ở luyện tập, trừ bỏ ăn cơm cùng ngủ, cơ hồ đều là trong câu lạc bộ vượt qua.

“Hảo, mọi người vất vả, đều về nhà đi. Minh Lăng, cậu lưu lại.”

Lại là một ngày chạng vạng, Cảnh Tuyên Văn phát phát tay, các đội viên lập tức nói với hần tái kiến, sôi nổi đi vào phòng thay quần áo. Từ khi tâm ý tương thông, sau khi kết thúc huấn luyện thời gian ít ỏi, đó là cơ hội duy nhất Minh Lăng cùng Cảnh Tuyên Văn một chỗ cùng ngọt ngào ngào.

Phòng nhỏ chỉ còn lại lão giáo luyện cùng tiểu nam sinh hai người, Minh Lăng nội tâm âm thầm chờ mong động tác thân mật kế tiếp của Cảnh Tuyên Văn, ai ngờ lão giáo luyện lại sâu xa nói:

“Tiểu Minh đồng học, hôm nay tôi chú ý tới, cậu từ thứ năm bắt đầu, trạng thái từng chút đi xuống núi.

Cho nên tôi quyết định, hiện tại tăng mạnh huấn luyện đối với cậu.”

Nói, Cảnh Tuyên Văn từ cầu sọt lấy ra một trái cầu màu trắng, đặt trên vợt ước lượng: “Bắt đầu đi.”

Minh Lăng mếu máo, Cảnh giáo luyện làm cậu lưu lại..... Thế nhưng thật sự chỉ là vì luyện tập a?! Bắt quá rất nhanh điều chỉnh một chút tâm tình mất mát, hơi hơi cúi xuống thân mình dè dặt trọng tâm, nghiêm túc đối địch.

Bắt đầu là Cảnh Tuyên Văn phát bóng, Minh Lăng không chút cố sức đánh trở về. Đối với cậu nói, cùng Cảnh Tuyên Văn thi đấu là tuyệt đối hưởng thụ, Minh Lăng nghiêng đầu nhìn lại, cầu lông lần lượt trải qua vợt bóng, đàn hồi trên vách tường, sau đó linh hoạt bay bốn phương tám hướng. Minh Lăng đi theo quỹ đạo tiểu cầu chạy vội lên, huy động vợt bóng.

“Ba!”

Cảnh Tuyên Văn đứng ở một bên, tay nhẹ nhàng vừa chuyển, trước Minh Lăng phản ứng lại, đánh cầu dọc theo ven tường trượt ra ngoài.

“Cậu thua một trận, Tiểu Minh đồng học.”

Cảnh Tuyên Văn tuyên bố nói, sau đó ra lệnh tiểu nam sinh thở hổn hển:

“Huấn luyện thăng cấp. Đem quần cởi ra.”

Minh Lăng trộm giương mắt nhìn mặt Cảnh Tuyên Văn không dung cự tuyệt, trong lòng có chút hưng phấn. Cảnh giáo luyện làm cậu ở chỗ này cởi quần, chẳng lẽ..... Là tính toán ở chỗ này làm cậu sao?!

Minh Lăng một tay đem quần đùi vận động cùng quần lót bó sát người đồng thời lột xuống dưới, kích động hướng Cảnh Tuyên Văn lắc lư vòng tròn.

“Thật là..... Tao!”

Cảnh Tuyên Văn nghiêng răng nghiêng lợi, cánh tay phải vung vợt bóng, làm ra động tác đánh cầu tiêu chuẩn, uy vũ sinh phong, “Ba!” “Ba!” Ở trên mâm dâm đẳng no đủ đánh hai cái.

Nháy mắt cánh tay Cảnh Tuyên Văn rơi xuống, mặt vợt bóng đánh vào mâm thịt non mịn, thịt đùi thậm chí cổ ra chạm rỗng vòng cách. Lúc Cảnh Tuyên Văn nâng lên cánh tay, mềm thịt lại bị vợt bóng kéo đến hướng về phía trước bắn ra, run rẩy đông đưa như cuộn sóng.

“Nha nha a! Ân ân.....”

Đau đớn từ hông lan đến toàn thân, Minh Lăng tức khắc đau đến rên rỉ một tiếng, hai tay một bên một mảnh bảo vệ hông mình thật thật kiều kiều.

Cảnh Tuyên Văn thấy thế lạnh lùng yêu cầu:

“Tay cầm mở, hông nâng hảo, Tiểu Minh đồng học.”

“Ngô.....”

Minh Lăng dẫu hông lên, ủy khuất chậm rãi dịch bàn tay, chỉ thấy làn da tuyết trắng tinh tế, hiện ra chính tề mặt lưới vệt bóng, đỏ đỏ sưng sưng.

“Hừ a..... Giáo luyện, lại đánh em.....”

Cảm giác từ dấu vết khuếch tán tới thịt, thân mình miễn cảm trở nên mềm mại, Minh Lăng nhẹ nhàng hừ lạnh kêu, hai má in lại tình dục đỏ ửng. Tiểu huyết thuận theo hơi hơi mở miệng, cảm giác ẩm ướt dính dính làm Minh Lăng co rụt huyết khẩu, mà chim nhỏ tránh cũng không thể tránh, thành thật ở trong mắt Cảnh Tuyên Văn ngẩng đầu lên.

“Lại đến.” Cảnh Tuyên Văn hoạt động gân cốt một chút, “Tiểu Minh đồng học, thỉnh cậu nghiêm túc nghe giảng bài.”

“Khi đánh cầu..... Cong eo! Chuyển vai!”

Cảnh Tuyên Văn nói nhanh, từ dưới lên trên ném vệt bóng, chuẩn xác dừng ở thịt non Minh Lăng. Minh Lăng bị hấn mười phần lực đạo đánh sâu vào đến đầu gối cong quỳ xuống, kết quả bị Cảnh Tuyên Văn tay chân nhanh nhẹn trở tay, dẫn đường để kiều hông đứng vững.

“Ba! Ba! Ba! Ba!”

Liên tiếp, cánh tay Cảnh Tuyên Văn trái phải múa máy, động tác xinh đẹp hoàn mỹ, phảng phất thật sự ở không ngừng đánh cầu, chẳng qua, vệt của hấn, đều dừng ở trên hông Minh Lăng đáng thương hề hề.

“Giáo luyện! Ân..... Dừng, đừng đánh!..... Ô nha a a.....”

Tiếng Minh Lăng dâm kêu càng đánh càng vang, rõ ràng mà quanh quẩn trong căn phòng nhỏ, phập phồng không ngừng. Vệt bóng cứ rắn bên cạnh vừa lúc trôi ở khe hở đùi cùng hông, đau đớn đột nhiên đem nước mắt cậu kích ra.

Minh Lăng đầy mặt nước mắt xin tha, vừa vặn tiểu vật trước người lại không biết khi nào, đã đứng thẳng

bắn một lần, một vũng nhỏ đục dịch màu trắng thành linh tích trên sàn nhà.

Nhục huyết cũng đã sớm ngo ngoe rục rịch, thịt non run run không ngừng, Minh Lăng gắt gao kẹp, bài trừ lãng nước trong dũng đạo.

Mông đã giữ không được thủy dịch càng ngày càng nhiều, Minh Lăng lắc mông, hai đùi đều dần dần trở nên trơn trượt...

8. Chương 8: Ngâm Cầu Long Đánh Cầu Long

Trắng bóng mông thịt vệt đỏ đan xen, đậm nhạt một mảnh diễm lệ, chọc người thương xót mà co rút.

“Bạch bạch!! Ba! Ba!!”

Âm thanh đánh thịt khi nhẹ khi nặng, còn kèm theo tiếng gió trái phải luân phiên.

“Oa a..... Đau quá, ách a, cảm giác hảo kỳ quái ô ô ân.....”

Minh Lăng căng thẳng mỗi một dây thần kinh trên dưới toàn thân. Cậu không biết vệt bóng khi nào sẽ lại đây, cũng không biết giây tiếp theo, cánh mông nào của mình sẽ đã chịu công kích. Một bên co rút tiểu huyết một bên xin tha:

“Giáo luyện không cần đánh..... Em, ô, tiếp tục chơi bóng, được không.....”

Cảnh Tuyên Văn gật gật đầu, cuối cùng cố ý “Ba!” dùng sức đánh ra, sau đó thu hồi vệt bóng, ngón cái lung tung ở khóe mắt Minh Lăng ướt đầm dề lau hai cái.

“Kia hảo, thi đấu tiếp tục.”

Cảnh Tuyên Văn nói, từ ba lô trong góc tường lấy ra một ống quả cầu hoàn toàn mới, đặt trong tay qua lại đùa bỡn, hướng Minh Lăng chuyển động.

“Xét thấy em ném một trái cầu, như vậy khiến cho thân thể em chứa nó đi. Dem tiểu huyết lộ ra cho tôi xem.”

Minh Lăng tức khắc mặt đỏ lên, cậu chưa từng nghĩ tới, Cảnh giáo luyện thể nhưng muốn đem trái cầu hướng bên trong nhục huyết nhét vào... Minh Lăng xấu hổ nhắm mắt, tay lại nghe lời tách ra cánh mông, dễ dàng cho Cảnh Tuyên Văn tiến thêm một bước chà đạp.

“Nga? Gấp như vậy sao?”

Cảnh Tuyên Văn hứng thú nhìn tay tiểu nam sinh hơi hơi phát run. Bộ dáng Tiểu Minh đồng học then thừng, thấy cũng không nhiều lắm.

“Em không có.....”

Minh Lăng cãi lại, Cảnh Tuyên Văn đã nhanh nhẹn đem trái cầu nho nhỏ để ở kẽ móng cậu, chặt chẽ dán sát huyết khẩu thịt đỏ đỏ. Toàn bộ nơi riêng tư dính dâm thủy lập tức dính lên mặt ngoài quả cầu, đem nó bôi trơn đến ẩm ướt.

Cảnh Tuyên Văn nắm ngón tay linh hoạt mà hoạt động vật thể trong tay, hỏi ngược lại:

“Em không có? Kia trên trái cầu..... Là ai lưu nước nha?”

“Ngô..... Em.....”

Minh Lăng rên rỉ, quả cầu chuyển động ma sát huyết khẩu thật sự thoải mái, nhưng không chiếm được an ủi lại bất mãn lên, tao ngứa khó nhịn, lăng thủy giàn giụa. Rất nhanh, nhục huyết phân bố chất lỏng liền đem toàn bộ tiểu cầu đều làm ướt.

Đầu ngón tay Cảnh Tuyên Văn đỉnh trái cầu, đẩy về phía trước, quả cầu được thủy tuân liền toàn bộ chui vào nhục động mềm mại. Minh Lăng “A” kêu, tiểu huyết tham lam dùng sức hút, vách trong chặt chẽ nuốt quả cầu, mấp máy khó nhịn.

“Nha a!..... A!..... Trái cầu vào được ngô ngô.....”

Minh Lăng chỉ cảm thấy giữa huyết một trận bủn rủn, chịu không nổi thở gấp.

“Tiểu Minh đồng học, không phải nói tiếp tục chơi bóng sao?”

Cảnh Tuyên Văn nhặt lên vệt bóng dừng ở một bên đưa tới tay Minh Lăng, lại nhặt lên quần áo rơi đầy đất, hướng Minh Lăng nửa người dưới trơn bóng. Quần lót thật chặt, móng Minh Lăng bị đánh tới sưng đỏ đã nhét không vào, Cảnh Tuyên Văn đành phải trực tiếp trồng lên quần đùi vận động to rộng cho cậu.

Mặc dù là như vậy, vải dệt cọ xát làn da hồng ửng chồng chất, vẫn làm Minh Lăng đau đến hít mấy ngụm khí, gian nan thở hổn hển, mới dọn xong tư thế nghiêng chiến.

Bởi vì Minh Lăng thua một lần, quyền lần này phát bóng vẫn là Cảnh Tuyên Văn. Minh Lăng thấy tiểu cầu bay tiến lên, sau đó hăng hái bay về phía chính mình, theo bản năng bước ra đùi phải, nâng cánh tay

đánh tiếp. Nháy mắt di chuyển, vách trong tao lẳng gắt gao kẹp lấy quả cầu trong cơ thể!

“A a a!! Ân nha.....”

Minh Lãng một bên phun ra dâm thanh lẳng ngữ, một bên đem cầu đánh trở về. Mặt cầu co dãn nghiền ma nhục đạo mềm dẻo, không ai nhường ai, một lát khiến cho Minh Lãng mềm chân, chỉ muốn nằm sấp trên đất, bắt tay đuổi đến nhục đạo xoa nắn.

Nhưng cậu cũng không có thời gian phát tao, tiểu cầu lại một lần tiếp xúc vách tường, bay qua mặt đất, hướng một góc khác tiến lên. Minh Lãng không kịp tự hỏi, chạy như điên hai bước, đánh cầu:

“Ân a a a a a..... Ngô a ân ân.....”

Minh Lãng cao giọng thẳng kêu, quả cầu theo cậu chạy xóc nảy ở huyết đạo lăn lộn, hung hăng đuổi đến tuyến tiền liệt, cậu sướng đến tức khắc ánh mắt tan rã, nước bọt từ khóe miệng chảy xuống.

“Thật khó chịu..... A ân.....”

Khoái cảm tiên dục tử làm dương vật cậu phần chấn cương cứng, cao cao đỉnh khởi trước quần đùi, khiến cho quần càng thêm kiên cố đè ép ở mông thịt mềm mụp, bị vọt bóng hung hăng đập quá da thịt. Minh Lãng chỉ có đỉnh eo co mông, mới có thể tận lực không bị quần đùi đụng vào, lại vô hình cấp chính mình gia tăng càng nhiều hạn chế.

“Khó chịu? Kia cũng không thể từ bỏ!” Cảnh Tuyên Văn nửa yêu cầu, nửa cổ vũ nói, thân ảnh trần trọc xê dịch.

“Ân, ân!..... Giáo luyện ngô.....”

Minh Lãng đáp ứng, hai chân phát run, đứng cũng không vững, lại vẫn cắn răng kiên trì. Quả cầu trong huyết làm cậu chỉ là chạy bộ đã dị thường cố hết sức, càng miễn bàn vung vẩy, cho nên dù Cảnh Tuyên Văn cố ý nhường cậu, cậu vẫn rất nhanh lại thua một trận.

“Tiểu Minh đồng học, lại đây đứng vững!”

Cảnh Tuyên Văn xa xa dẫn đầu lại một lần lấy ra một trái cầu hoàn toàn mới, “Soạt” cởi quần Minh Lãng. Không màng Minh Lãng vô lực giãy giụa, căng ra huyết khẩu mềm xốp, dễ như trở bàn tay đem trái cầu đâm vào.

“Ô ô.....”

Minh Lăng nhẹ giọng khóc thút thít, mắt khát vọng trộm ngắm Cảnh Tuyên Văn. Hai trái cầu vẩy quanh ở dừng đạo, đem tiểu huyết căng đến tràn đầy, đầy đầy trướng trướng. Vách trong phòng lên không ngừng phun ra nuốt vào, đem trái cầu đè ép đến hơi hơi biến hình.

Ngô..... Không nghĩ muốn trái cầu, muốn cho giáo luyện cắm vào.....

Thi đấu tiếp tục, Minh Lăng dứt khoát quần đùi vận động cũng không mặc, mông quang đại chơi bóng. Tiểu nam sinh nhắm mắt theo đuôi đuổi theo cầu lông giữa không trung. Nhục bồng cao kiêu qua lại di động, đỉnh chảy ra dâm dịch vẩy ra khắp nơi. Mông thịt ngậm cầu lông mãnh liệt lay động, Minh Lăng chưa bao giờ giống hôm nay, cảm thấy mông chính mình lớn hơn người thường tiện lợi như vậy.

Cậu một bên vung về vận động, một bên lo lắng đề phòng co mông, hai trái cầu tùy ý tra tấn nhục bích, làm cậu cơ hồ cảm không được vọt bóng.

“Minh Lăng, chuyên tâm!”

Tiểu nam sinh căng chân đảo quanh, nghe được Cảnh Tuyên Văn nói những lời này, lại hít sâu mấy hơi miễn cưỡng chống đỡ chính mình luân hãm trong dục vọng.

Trước mắt hình ảnh cầu bay tán loạn, Minh Lăng cắn chặt răng, hướng bên trái bước ra, dùng vọt bóng vọt lên tiểu cầu sắp chạm đất lần thứ hai. Bước chân cậu mở quá lớn, đùi trần trụi lộ ra hình dạng cơ bắp đẹp đẽ. Tao điểm bị trái cầu trong cơ thể hung ác đâm chọc, Minh Lăng thét chói tai đạt tới cao trào, ngã lăn trên đất, eo mông run rẩy như bị điện giật.

“Ô ô nha a a a! Muốn..... Ân ân a không được.....”

Nhục huyết nháy mắt co chặt, hai trái cầu ướt đẫm cùng dâm thủy, “Phốc xuy phốc xuy” liên tục bài trừ huyết khẩu, rơi trên đất, nhanh như chớp lặn đi, trên sàn nhà lưu lại hai vệt nước thật dài.

“Nha..... Làm sao bây giờ, thật thoải mái ân a..... Giáo luyện, làm sao bây giờ.....”

Cảnh Tuyên Văn từ cao nhìn xuống người xụi lơ trên đất, ngón chân tiểu nam sinh đều cuộn lên, duỗi cánh tay đem người kéo tới, hôn hôn khoe mắt phẩm lệ quang.

“Làm sao bây giờ? Vậy hưởng thụ đi.”

9. Chương 9: Chai Nước Thể Thao Chứa Bôi Trơn

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Nam nhân cột mái tóc màu vàng đứng ở phòng tập thể thao, rất nhiều dụng cụ, bên chân rải rác cuốn mấy lót yoga. Nam nhân giờ chai nước thể thao uống, phần đầu ngưỡng đúng độ cung, hầu kết gọi cảm trên dưới hoạt động.

Minh Lăng thả nhẹ bước chân hướng nam nhân đi qua, trong lòng có chút kinh ngạc, hôm nay trán Cảnh giáo luyện..... Cư nhiên thực bình thường? Màu vàng sáng ngời, phía trước hoa văn màu đen, tựa hồ là logo. Đi đến gần chút, Minh Lăng mới phát hiện — kia căn bản không phải logo, mà là thêu một bức nhị long diễn châu(hai con rồng đùa nghịch~)!

Cảnh Tuyên Văn dư quang thoáng nhìn Minh Lăng tới, tùy tay chai nước đặt ở một bên cửa sổ, hô:

“Tiểu Minh đồng học, buổi sáng tốt lành, hoan nghênh tới tham gia huấn luyện.”

Minh Lăng gật gật đầu, đem chai nước trong tay mình cũng đặt xuống, đặt song song cùng đối phương.

Lần này huấn luyện lấy năm trăm cái cuốn bụng làm khởi điểm, Minh Lăng làm lơ miếng lót yoga trên mặt đất, đáp trên hai vai Cảnh giáo luyện. Nưng lực, hai chân hướng về phía trước dùng sức nhảy lên, liền vung vung đặt trên eo Cảnh Tuyên Văn.

“Bắt đầu đi.”

Cảnh Tuyên Văn trầm tĩnh nói, phẳng phất hoàn toàn không tự giác tứ chi tiểu nam sinh đều quán trên thân thể mình. Minh Lăng đành phải buông tay, đặt ở bên tai, sau đó vòng eo tiêu chuẩn thả xuống về phía sau.

“Một.” Minh Lăng đếm số.

Treo bên hông nam nhân gấp bụng, so với nằm khó hơn nhiều. Một là không dễ dàng giữ cân bằng, thứ hai thân thể tiếp xúc không ổn, bụng thừa nhận áp lực cực đại. Huống hồ... Minh Lăng làm như vậy, một khi không cẩn thận sẽ trở nên dục cầu bất mãn.

“Hai mươi bốn..... Hai mươi lăm.....”

Minh Lăng nỗ lực khép lại đầu gối, đem Cảnh Tuyên Văn vòng eo quắp kín mít, nơi riêng tư dán đến thân mật khăng khít. Trên dưới qua lại đứng dậy, hạ thể hai người cọ xát lẫn nhau, còn thịt dần dần đều đứng lên, đỉnh đến quần thể thao rõ ràng hiện một khối to.

“47, 48.....”

Không ngừng cuốn lên bụng nhỏ bắt đầu mỗi nhừ, Minh Lăng lại một lần chậm rãi thẳng thân, lại không có lập tức gấp xuống, mà là thở hổn hển, thẳng lăng lăng nhìn Cảnh Tuyên Văn. Ánh mắt từ nhị long diễn châu dời xuống, dừng ở cặp mày rậm, trong lòng dâng lên một cỗ nhiệt lưu.

Cảnh Tuyên Văn chớp chớp mắt, không rõ nguyên do hỏi: “Làm sao vậy?”

“Không có gì,” Minh Lăng cảm thán, “Chỉ là bỗng nhiên cảm thấy anh, thật là một giáo luyện thực tốt.”

“Phải không?” Cảnh Tuyên Văn cười ra tiếng, “Tôi chính là sẽ cùng học sinh làm loại sự tình này nga?”

Nói, hấn giam cầm mà bắt lấy móng Minh Lăng, nhắm ngay môi cậu dán lên. Tiểu nam sinh không kịp phòng bị, giật mình mở to hai mắt, nhưng rất nhanh đã bị giáo luyện mang vào trạng thái.

Hai người nghiêng đầu, hơi thở từng người phun trên má đối phương. Môi lưỡi câu dẫn nhau, trơn nhẵn ẩm áp, như hai con rắn nhỏ truy đuổi quần quanh.

Lão giáo luyện khê cắn môi tiểu nam sinh mềm mại, lại bá đạo dùng đầu lưỡi chiếm lĩnh khoang miệng cậu. Tiểu nam sinh kinh nghiệm không đủ, nhưng cậu cất lực bắt chước giáo luyện hoạt động, không cam lòng yếu thế.

Nhiệt ý từ răng bốc lên, triền miên muốn hòa tan bên nhau. Ngực dán ngực, cơ ngực ngạnh lên chống lại thịt viên tiểu nam sinh tròn xoe tạo trưởng, trái phải nghiền ép, dẫn tới giữa hôn môi rơi ra vài tiếng thổ dốc.

“Đầu vú cứng như vậy?..... Đều đỉnh trên người tôi, Tiểu Minh đồng học.”

Giáo luyện vì bảo đảm không để tiểu nam sinh ngã xuống, tay không dám lộn xộn, nhưng tiểu nam sinh tay lại vô câu vô thức(không bị kiềm chế~), dần dần không thành thật. Cậu thử thăm dò cởi bỏ khóa kéo quần giáo luyện, móc ra cần thịt cực đại thô trắng.

“Ân ha.....”

Minh Lăng một tay treo trên vai Cảnh Tuyên Văn dày rộng, một tay dịch đến sau eo chính mình, vội vàng cởi quần xuống.

Quần thể thao thật chặt, tư thế cậu lại quá vặn vẹo, mới vừa cởi đến đùi, vải liền dán cùng một chỗ, dán da thịt, rất cuộc cũng cởi. Mông Minh Lăng bị đè đến tê mỗi khó chịu, nóng lòng không thôi, đầu ngón tay sờ soạng tìm được quy đầu Cảnh Tuyên Văn lộ ra ngoài, liền muốn nó đâm nhọc động chính mình cơ khát.

“Chậm một chút chậm một chút.”

Cảnh Tuyên Văn vội vàng rời khỏi hai người môi lưỡi chi gian, ngăn lại động tác cậu, trấn an nói. Tay dùng sức gầy gầy mông thịt non mềm đầy đặn trong lòng bàn tay, ý bảo Minh Lăng không cần xằng bậy.

“Trực tiếp đi vào em sẽ chịu không nổi, ngốc Tiểu Minh.”

“Cảnh giáo luyện..... Em không cần chậm ân.....”

Minh Lăng khó dần nổi lắc lắc đầu, hơi hơi nghiêng thân mình, nhặtchai nước của mình trên cửa sổ, nhỏ giọng nói:

“Cái này cho anh..... Dùng bên trong mông em.”

Cảnh Tuyên Văn lập tức minh bạch cậu có ý tứ gì, thái dương nhảy dựng, giơ tay dùng sức ở mông thịt trắng bóng đánh một cái, đem Minh Lăng đánh đau đến hô một tiếng, sau đó táo bạo:

“Cư nhiên ở chai nước rót bôi trơn, Tiểu Minh đồng học, em rốt cuộc là có bao nhiêu đâm dăng a?”

Minh Lăng ô ô lắc mông không muốn trả lời, Cảnh Tuyên Văn một tay nâng thịt mông cậu, một tay nhận lấy bình nước thể thao, trực tiếp cắm vào tiểu huyệt Minh Lăng hơi hơi mở ra.

Thân bình là plastic mềm, một cây ống hút rắn chắc chứa chất lỏng. Miệng bình thiết kế tinh xảo, mở nắp, Cảnh Tuyên Văn cầm thân bình nặn, một đại lượng lạnh lẽo nhuận hoạt tề liền phun ra vào nhọc đạo nội.

Hữu lực cột nước đánh vào vách trong mảnh mai, Minh Lăng phản xạ có điều kiện kẹp nhọc huyệt. Dịch bôi trơn dính dính ẩm ướt nhất thời dính đầy mỗi một góc huyệt, Minh Lăng lạnh đến cả người giật mình một cái:

“A ân! Hảo, hảo lạnh.....”

- - - - -

Chai nước thể thao có dung tích rất lớn nên gọi bình hay chai đều được nha~~

10. Chương 10: Cẩm Côn Thệt Tập Gập Bụng

Miệng bình đặt ở mềm thịt, chỉ cần Minh Lăng thoáng co rút mông, huyết khẩu liền sẽ bị miệng bình vô tình chọc đỉnh; càng miễn bàn những thủy dịch mát lạnh, tùy theo ở đường đi hoạt động, Minh Lăng sợ tới mức thân thể đều cứng đờ.

“Kia quá lạnh..... Phải làm sao bây giờ?”

Cảnh Tuyên Văn dán trên lỗ tai Minh Lăng, nhẹ nhàng hồng hởi.

Cầm mang theo chút râu cọ bên gáy Minh Lãng, lại ầm lại ngứa. Minh Lãng ngô ngô hừ né tránh, mơ hồ không rõ trả lời:

“Cảnh giáo luyện..... Giúp Tiểu Minh ầm áp, thì tốt rồi.....”

“Còn giúp em ầm áp đâu.....”

Cảnh Tuyên Văn đều bị cậu chọc cười, cố ý chơi xấu, lại không nhẹ không nặng ở trên thân bình ầm hai cái. Lượng lớn bôi trơn từ chảy ra, phía sau tiếp trước hướng bên trong tiểu huyết Minh Lãng chui vào, chốc lát sau dừng đạo chặt chẽ liền đưng đầy chất nhầy.

“Ngô ngô a..... Quá nhiều! Cảnh giáo luyện.....”

Dịch bôi trơn đã căng đầy non huyết, thậm chí đem hạ bụng đều đỉnh lên, lạnh lẽo cùng cực nóng niêm mạc va chạm mãnh liệt, Minh Lãng phe phẩy đầu rên rỉ:

“A ầm hảo trưởng.....”

Cảnh Tuyên Văn không màng Minh Lãng kháng cự, ngược lại nắn bóp mạnh hơn, “Ồng ọc”, cuộn cuộn không ngừng, rất nhanh hơn phân nửa chất lỏng đều tưới lên nhục huyết.

Bụng nhỏ dần dần nhô lên, Minh Lãng trong lòng hối hận không thôi, chính mình như thế nào mua nhiều bôi trơn như vậy, đem toàn bộ bình nước thể thao đều chứa đầy mang lại đây..... Ô.....

“Hừ a..... Quá trưởng... khó chịu ầm nha..... Huấn luyện viên giúp em.....”

Cậu bắt lấy áo sau cổ Cảnh Tuyên Văn, cả khuôn mặt đều vùi vào bả vai huấn luyện viên, ách giọng nói, thanh tuyến run rẩy thấp thấp cầu xin.

“Hảo, giáo luyện giúp em.”

Cảnh Tuyên Văn ở thịt cổ Minh Lãng liếm một ngụm, không hề dự liệu rút ra chai nước thể thao, ném một bên.

Tuy rằng Minh Lãng phát giác, dùng hết toàn lực kẹp chặt hậu huyết, nhưng đã không còn kịp. Nháy mắt bình rút ra huyết khẩu, rất nhiều dịch bôi trơn trực tiếp chảy ra, nhiễm đến mông cùng đùi tràn đầy thủy quang.

Cảnh giáo luyện thoáng nhấp hồng, còn thịt chuẩn xác đỉnh tiểu huyết, lập tức đã bị nhiễm thấm ướt. Hắn lặp lại chuyển động, qua lại cọ xát nhục huyết sắp bị buộc đến cực hạn.

“Không cần ma sát ân ân a..... Đừng chạm vào nơi đó ân, ô a nhin không được.....!”

Minh Lăng rốt cuộc kẹp không được cúc huyết, lớn tiếng sợ hãi. Mông treo trên không, cong thân mình, huyết khẩu cố chấp sáng khoái hoàn toàn mở ra, đại lượng dịch bôi trơn chảy ra, đem đại quy đầu đều đều từ kẽ mông giải khai.

Nhục huyết liên tục không ngừng tiết nước, xấu hổ kích thích Minh Lăng, tao không thể át phản ứng càng thêm mãnh liệt, tiểu thịt hành dượng đứng, quy đầu cao vút chọc vào cơ bụng giáo luyện.

“..... Tao hóa Tiểu Minh!”

Cảnh Tuyên Văn gầm nhẹ một tiếng, dùng sức hướng về phía trước đỉnh eo, đại dương vật “Phốc xuy” hoàn toàn đi vào nhục bích ướt mềm.

Minh Lăng thân thể trầm xuống, không có bất luận trở ngại, thủy huyết liền nuốt vào nguyên cây cự bồng, phảng phất mỗi một tác mềm thịt đều hóa thành nhiệt dịch, dụ ngoạn mà bao lấy đại điều dữ tợn.

“Nha a a.....! Tất, tất cả đều vào được.....”

Minh Lăng cả người nhũn ra, mông một trận loạn run, cự bồng cắm sâu như vậy, lấp đầy tiểu huyết vốn hư không.....

“Năm trăm cái cuốn bụng, còn chưa làm xong đâu.”

Cảnh Tuyên Văn ở bên tai cậu ác liệt thúc giục, “Lười Tiểu Minh, nhanh lên tiếp tục.”

“Ngô.....”

Minh Lăng đành phải động eo bủn rủn, buông ra hai tay, ô ô kêu, ngưỡng thân về phía sau. Tay Cảnh Tuyên Văn ôm mông Minh Lăng, theo động tác Minh Lăng hạ eo, mông thịt càng chổng chất, tràn ra khe hở mười ngón ngón tay.

“A a!! Quá sâu.....”

Đồng thời, thịt mông cũng ăn gậy thịt đến càng chặt, ngay cả trứng trứng đều chen vào kẽ mông, liên căng ra mềm xóp huyết khẩu. Dịch bôi trơn theo tư thế biến hóa, ở đường đi mãnh liệt lưu động.

Vách trong động tình phòng lên, dán kín dương vật mỗi một chỗ nhô lên.

“Tao Minh Lăng, dao lại quên điểm số?” Cảnh Tuyên Văn thở hỗn hển hỏi.

Minh Lăng đồng dạng thở hồng hộc, cắn răng uốn lượn bụng, khởi động bả vai:

“52..... Ngô a.....”

Cảnh Tuyên Văn phối hợp chấn eo thao làm, khi hành thân cắm vào, đem thủy dịch đổ chỗ sâu trong nhục đạo. Khi trừu rút, rễ cây mang theo mị thịt đỏ tươi, chất lỏng nhiệt tình từ khe hở chảy ra. “Phụt phụt” phun đến cơ bụng eo, hông Cảnh Tuyên Văn tràn đầy dâm thủy.

“57, 58.....”

Phân thân nhờ dịch bôi trơn dễ như trở bàn tay mà đỉnh lộng, vách trong thủy hoạt thật giống như đường phố khi trời mưa, người đi đường không cẩn thận, đi không xong liền sẽ chạt vật ngã xuống.

Đại quy đầu ở tiểu huyết Minh Lăng cũng là như thế này, tuy rằng nhắm ngay tao điểm từng cái hướng lên trên dâm, nhưng mỗi lần đều sẽ ở ướt át cực hạn, nghiêng đến địa phương khác.

Các nơi nhục bích đều bị quy đầu cứng rắn dùng sức dâm chọc đến, nhưng cổ tình tao điểm không bị chạm qua một chút.

“64, 65..... A a ân.....”

Minh Lăng gấp đến độ động tác nhanh hơn, một bên thừa nhận khoái cảm, một bên dùng sức tập cuốn bụng không tiêu chuẩn, làm quy đầu nghiền qua tao điểm chính mình.

“Ê a a a!!..... Rốt cuộc đỉnh tới.....”

Minh Lăng sướng đến sống lưng tê dại, nhục đạo từ chậm đến gấp, liên tục không ngừng co rút, thịt hành không biết xấu hổ mà bắn ra:

“Thật thoải mái..... A ân.....”

- _____

Gập hay cuốn bụng đều là một.

11. Chương 11: Ghen Và Tôi Yêu Em

Đã là chàng vạng, hoàng hôn xuyên qua cửa sổ tiến vào phòng ngủ Minh Lãng, màu sắc ảm áp khắc trên sàn nhà.

Chuông điện thoại tiếng vang lên, Minh Lãng từ trên tủ đầu giường cầm lên di động, thanh âm Cảnh Tuyên Văn truyền tới:

“Tiểu Minh đồng học, tôi ở cửa nhà em.”

“Đại môn mật mã là 0001” Minh Lãng khô khan nói.

Không bao lâu, cậu liền nghe thấy được tiếng khoá cửa bị mở ra, sau đó là tạp âm cửa kéo kẹt hướng ra một bên.

Cảnh Tuyên Văn tiếng bước chân tùy theo vang lên, không nhẹ không nặng, ổn định vững chắc.

Minh Lãng vểnh tai, nghe hần bước qua phòng khách, đi lên cầu thang, từ xa tới gần hướng phòng ngủ mình đi tới, mỗi một tiếng đều như rượu, ném vào trong ngực lửa giận của Minh Lãng.

Bởi vì lại qua một ngày, đội cầu lông phải đi quốc gia khác tham gia thi đấu cuối cùng, cho nên rất nhiều đồng đội đều lựa chọn ở nhà hảo hảo nghỉ ngơi, vì làm chút chuẩn lữ hành bị đường dài, nhưng Minh Lãng lại vẫn kiên trì đúng hạn tới sân huấn luyện.

Cậu tâm tình vui sướng nhẹ nhàng hừ ca, đẩy ra cửa phòng tập thể thao, sau đó tiếng ca đột nhiên im bất — cậu chưa từng nghĩ tới chính mình sẽ nhìn thấy cảnh tượng trước mắt này.

Cảnh Tuyên Văn ở bên cửa sổ, tựa như mỗi lần mình tới tìm hần khi, bình tĩnh đứng thẳng như bách tùng. Mà trên người hần — treo một vị nam hài tử vừa trắng vừa mềm.

Nam hài tử tên là Liễu Nhất, sớm nhìn thấy thời điểm Cảnh Tuyên Văn đi nhờ xe hần, Minh Lãng liền hoài nghi vị đồng đội này là tình địch.

Liễu Nhất hai chân mềm dẻo mà mở ra, kẹp Cảnh Tuyên Văn bên cạnh, vòng eo mảnh khảnh từ trên xuống dưới vụn vụn, đáng người uyển chuyển nhẹ nhàng.

Hần đem chân đặt ở thân thể Cảnh giáo luyện tập cuốn bụng, tựa như Minh Lãng ở vị trí tương đồng, đã làm vô số lần như vậy.

Minh Lãng ngơ ngác nhìn chằm chằm hai người, ngực khó chịu, giống như một hơi vụn lên không được. Hai người cũng không có chú ý tới cậu, động tác tiếp tục, nam hài tử động tác xinh đẹp, cùng Cảnh giáo luyện

da thịt tương dán.

Bởi vì tầm mắt bị mờ Liễn Nhất chắn kín mít, Minh Lăng căn bản nhìn không tới hạ bộ Cảnh Tuyên Văn —— cho nên vô pháp biết Cảnh Tuyên Văn có bất luận phản ứng không nên có hay không.

Lúc ấy hẳn là vọt vào đi.....

Minh Lăng nằm trên giường, liếm liếm khoe miệng khô khốc, cắn giận bất bình hối hận, mà không phải một câu không nói chạy về nhà, trốn vào trong ổ chăn giận dữ.

Tiếng bước chân làm người buồn bực càng ngày càng gần, Minh Lăng nâng mắt, phát hiện Cảnh Tuyên Văn vừa lúc đứng yên cửa phòng ngủ, ánh mắt phức tạp nhìn chính mình, ngữ khí mang theo một chút lo lắng hỏi:

“Hôm nay như thế nào không đến sân huấn luyện?”

Minh Lăng trầm mặc trong chốc lát, áp xuống tức giận sắp phải phun trào, ách giọng trả lời: “Tôi đi.....”

Dựa vào hiểu biết Cảnh Tuyên Văn với Minh Lăng, nghe được ngữ khí cậu chua chua, lập tức liền minh bạch là chuyện gì xảy ra, âm thầm thở dài, trực tiếp hỏi:

“Sau đó em thấy được tôi giúp Liễn Nhất luyện tập cuốn bụng, em... Thực ỷ, phải không?”

Tiểu nam sinh nhìn chằm chằm giáo luyện, cắn chặt môi tỏ vẻ cam chịu.

“Chính là em biết, huấn luyện mỗi người trong đội, đều cùng tôi luyện qua như vậy,” Cảnh Tuyên Văn lại đến gần chút, “Vì cái gì sẽ ỷ như vậy?”

“Bởi vì.....”

Minh Lăng nháy mắt đỏ mặt, dời đi ánh mắt hung hăng, thanh âm khó nghe thấy nói ra nội tâm:

“Hắn so với tôi lớn lên soái.....”

Hơn nữa thân thể gầy gầy mềm mại, ở trên người giáo luyện, so với chính mình thoát nhìn thích hợp hơn nhiều, Minh Lăng ở trong lòng bổ sung. Làm cậu hoàn toàn không nghĩ tới chính là, Cảnh Tuyên Văn thể nhưng nghiêm túc đáp lại:

“Không sai, em nói đúng.”

Phảng phất có một thêm chậu băng hắt từ đầu tới chân, Minh Lăng không thể tin mở to hai mắt nhìn. Nước đá đầu tiên là diệt khí thể cậu, lại dính vào mỗi tắc làn da toàn thân cậu, nhiệt độ cực thấp đông lạnh đến toàn thân run run, răng trên dưới đều bắt đầu va vào nhau.

Cảnh Tuyên Văn..... Đây là có ý tứ gì.....

Thân thể trượt xuống dưới, không rên một tiếng túm chần trên người, che lại đầu chính mình. Cả khuôn mặt dán ở trong chần, Minh Lăng còn chưa phản ứng lại, vỏ chần trước mắt đã trở nên ẩm ướt một mảnh.

“Tiểu Minh đồng học, buông ra.”

Cảnh Tuyên Văn một bên nói, một bên ý đồ đem Minh Lăng từ ổ chần đào ra.

Minh Lăng đột nhiên lắc lắc đầu, cảm nhận được đối phương bắt đầu nắm chần mình, hai tay cậu nắm đến càng chặt, gắt gao đều không buông ra, rầu rĩ nứt nở:

“Tôi sẽ không buông ra!”

Tuy sức lực Cảnh Tuyên Văn càng tốt hơn, cũng thật vất vả mới lấy ra một góc chần nho nhỏ. Cảnh Tuyên Văn cúi xuống thân mình, môi dùng sức hôn gáy Minh Lăng lộ ở bên ngoài:

“Người so em đẹp nhiều như vậy, nhưng là tôi chỉ nghĩ như vậy hôn em, ôm em, xoa mông em, cùng em nói..... Tôi yêu em.”

Tiếng nói ôn nhu trầm thấp rơi vào trong tai, Minh Lăng cảm thấy, đại khái trong thế giới của cậu, không còn có giai điệu so với này càng mỹ diệu. Cậu xốc chần lên, đôi mắt còn ngậm nước mắt, lẳng lẳng nhìn Cảnh Tuyên Văn:

“Giáo luyện..... Em, cũng là.....”

“Àn, Tôi biết.”

Cảnh Tuyên Văn cởi áo ngoài, đem cậu ôm vào trong ngực, “Tiểu Minh của tôi cũng học được ghen tị. Cùng em bảo đảm, về sau trừ bỏ em, lại không ai có quyền lợi luyện cuốn bụng như vậy.”

Minh Lăng không chế không được mà gơ lên khóe miệng, gật gật đầu. Mắt cậu còn một mảnh ửng đỏ, song mâu nhảy nhót tiểu hoa, tò mò hỏi:

“Giáo luyện, anh nói thích em, là..... Từ khi nào bắt đầu?”

Cảnh Tuyên Văn hồi tưởng một chút, không quá xác định nói:

“Đại khái, là thời điểm em bắt đầu nhìn lên tôi đi.”

Minh Lăng khiếp sợ há to miệng. Cư nhiên, sớm như vậy?! Nói cách khác, giáo luyện cùng chính mình, cơ hồ là cùng thời gian lưỡng tình tương duyệt.....

“Tiểu Minh ngốc,” Cảnh Tuyên Văn xoa nhẹ khóe miệng cậu ngốc hề hề, “Em cho rằng, nếu tôi không muốn, lần đầu tiên em câu dẫn tôi thật có thể thành công sao?”

12. Chương 12: Trên Phi Cơ Khẩu Giao

Ngày hôm sau, toàn bộ đội cầu lông liền tham gia lễ trình thi đấu.

Đường dài đối bất luận kẻ nào đều là một loại tra tấn, đặc biệt là tiểu nam sinh Minh Lăng tinh lực tràn đầy, ngồi bên cạnh Cảnh Tuyên Văn. Bởi vì giáo luyện từ khi cùng nhau lên máy bay liền hảo ngủ rồi, đối hết thảy hoàn toàn không biết gì.

Chờ đến trước hạ cánh nửa giờ, Cảnh Tuyên Văn mới tỉnh lại, cầm lấy túi rửa mặt đi phòng vệ sinh. Minh Lăng nhanh nắm lấy cơ hội theo sát, trở tay đóng cửa.

Trên phi cơ không gian vệ sinh nhỏ hẹp, miễn cưỡng mới có thể chứa hai đại nam nhân, Minh Lăng cuộn tròn hai chân, tư thế biệt nữ quý xuống, dùng răng cắn mở dây kéo quần Cảnh Tuyên Văn.

“Mới qua bao lâu, lại muốn rồi, Tiểu Minh đồng học?”

Cảnh Tuyên Văn liếc Minh Lăng một cái, bình tĩnh từ trong túi rửa mặt móc ra một bàn chải đánh răng, nặn hảo kem đánh răng bỏ vào trong miệng, cùng lúc đó, gậy thịt của hắn cũng bị nạp vào một khoang miệng ướt át.

“Vĩnh viễn đều, muốn anh..... Ân.....”

Minh Lăng cơ hồ là dẩu mông, tay trái chống đỡ bồn rửa tay, tay phải tay để ở trên cửa, mới quỳ ổn thân thể, hai mảnh môi mềm mại ngậm lấy đại nhục Cảnh Tuyên Văn.

“Ngô.....”

Mũi tràn đầy đều là hormone giáo luyện mạnh mẽ, Minh Lăng cảm lòng không đậu phát ra một tiếng rên rỉ, trà trộn vào tạp âm cabin. Cậu thật cẩn thận chuyển động đầu lưỡi, liếm quy đầu mướt mà, đầu lưỡi từ

trên xuống phác hoạ đường cong khe mũ.

Môi đỏ bao cán trụ, nông sâu mà phun ra nuốt vào, đem mỗi một gân xanh bạo đột đều cảm thụ đến rành mạch.

“Ngoan Tiểu Minh, lại hàm chặt một chút.”

Cảnh Tuyên Văn cắn răng quét, mơ hồ không rõ yêu cầu.

“Ân a..... Hảo ân..... Ngô.....”

Minh Lăng cương chặt gương mặt, dùng khoang miệng ẩm ướt ẩm áp đè ép cơn thịnh lớn, co rút lại, lực đạo như mất xa.

Hành thân phần khởi từng vòng trướng đại, hướng về phía trước phồng lên. Cảnh Tuyên Văn vươn hai ngón tay nắm cầm Minh Lăng, cương bách cậu nâng mặt lên. Minh Lăng hơi hơi nâng lên thân mình, càng thêm hoàn toàn ngậm lấy đại căn, mỹ vị liếm lên.

Chất nhầy từ lỗ chuông chảy ra, nồng đậm hương vị rót vào xoang mũi Minh Lăng, kích thích thân thể cậu khô nóng khó nhịn. Đại đầu vú đứng thẳng lên, chọc trên quần áo, vải dẹt tuy mềm mại, vẫn là đem thịnh viên ma sát đến lại hồng lại sưng.

“A a nha..... Đầu vú đau quá.....”

Minh Lăng cách vải dẹt sờ ngực, đầu vú mềm mại bị cậu ấn trong lòng bàn tay, không chút thương tiếc dùng sức xoa nắn. Cơn thịnh phân bố đâm dịch cùng nước bọt quyến với nhau, từ khe miệng chảy xuống, lại chảy tới cổ áo.

Cảnh Tuyên Văn một bên đánh răng một bên được tiểu nam sinh khẩu giao, hấn lảng quắc nhìn chăm chăm đỉnh đầu tiểu nam sinh, khích lệ nói:

“Tiểu Minh đồng học, em thực giỏi..... Làm cho tôi, thực thoải mái.....!”

“Ngô ngô.....”

Bị giáo luyện khen ngợi tiểu nam sinh cái đuôi đều phải nhếch lên tới, một bên càng thêm ra sức mà phun ra nuốt vào câu lỏng, một bên tưởng phát ra lảng kêu. Chính là cơn thịnh quá lớn, nhét vào tiểu nam sinh trong cổ họng, làm hấn thanh âm khó chịu.

Phi cơ gặp dòng khí, thân máy lay động thật nhỏ, không ngừng rung động làm người không ổn định được

thân thể.

Minh Lăng tận lực duy trì cân bằng, cự vật ở khoang miệng cậu khắp nơi loạn đâm, quy đầu đỉnh đến sinh đau.

“A..... Cảnh giáo luyện.....” Minh Lăng mặt đỏ lên.

“Tiểu Minh, Tiểu Minh.....”

Cảnh Tuyên Văn thoải mái thở dài, hần không ngừng ấn, môi hồng nhuận chặt chẽ toát trụ rễ cây mẫn cảm, cậu dùng sức mút vào, hần thấp suyền một tiếng, đè lại gáy Minh Lăng.

“A —— khụ khụ, ngô.....”

Một cổ tinh dịch không dự liệu tưới vào, Minh Lăng sắc ho khan một hồi, mới dần dần bình tĩnh.

“Ngoan Tiểu Minh.”

Cảnh Tuyên Văn duỗi tay trái xoa xoa đầu tóc Minh Lăng, phun kem đánh răng màu trắng trong miệng, vừa tẩy bàn chải đánh răng vừa nói.

Thu hảo bàn chải đánh răng, hần lại từ túi rửa mặt lấy ra một chai nước súc miệng nhỏ trong hành trang ra, hướng trong miệng đổ một ngụm.

“Ô.....”

Hương vị tinh dịch nồng đậm khuếch tán trong miệng Minh Lăng, cậu mềm mại oán giận:

“Thật là khó chịu.....”

Vừa dứt lời, Minh Lăng lại lần nữa bị một bàn tay hữu lực kiềm cầm, cậu nâng mắt, nhìn thấy khuôn mặt Cảnh Tuyên Văn soái khí hướng chính mình đè ép xuống.

“Ân.....”

Hương vị thoải mái thanh tân dán lên môi, đầu lưỡi nhanh chóng cạy ra khớp hàm Minh Lăng, một dòng nước mát lạnh đã tiến vào miệng Minh Lăng.

“Ân ân ngô.....”

Nước súc miệng của là vị bạc hà Cảnh Tuyên Văn, tươi mát lại không ôn nhu, cùng hắc hôn không sai biệt. Minh Lăng bị Cảnh Tuyên Văn lấp kín môi, không thể không đem chất lỏng trong miệng nuốt xuống, tuy rằng cay đến yết hầu đều đã tê rần, nhưng che giấu tốt khí vị tinh dịch còn sót lại.

Hai người ai cũng không chịu buông ra, môi lưỡi tiếp tục dây dưa, thẳng đến phi hành đoàn nhắc nhở, bọn họ mới đi trở về chỗ ngồi.

Cách một ngày, chính là ngày thi đấu. Lên sân khấu còn dư lại mười phút, Minh Lăng làm tốt vận động, trái tim nhảy có chút nhanh.

Nam nhân cậu yêu nhìn thấu cậu khẩn trương, tháo xuống cột trên trán màu hồng phấn, cột hảo cho Minh Lăng:

“Chúc em may mắn, Tiểu Minh của tôi.”

HOÀN

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/san-huan-luyen-dien-ai-luc>